



Minnelycke sangh-rympies, vermenght met eenighe sonnetten, ende and're gedichjes

<https://hdl.handle.net/1874/36100>

MINNELYCKE ²¹²
^{20.8}
SANGH-RYMPIES,

Vermengt met eenighe

SONNETTEN,

ende and're

GEDICHJES.



AMSTERDAM,

By BROER JANSZ, woonende op de Nieu-
zijds Achter-borghwal, inde Silvere Kan, ANNO 1639.

GROETENIS

Ghedaen

Aen de E. E. Achtbare Hee-

ren, de Heeren Burgemeesteren deser

Stede Amsteldam, op hare E. E.

comste over het Spel Diana, verthoont

den 7. Februarij 1623. ter

Kamer

IN LIEFD' BLOEYENDE,

MERCURIUS *dalende uyt den Hemel.*



At Eer, wat dienft, wat groet, wat heuf-
heyt in het eeren

Der *Amstel-Goden*, 'k meer ons wijt be-
roemder Heeren,

Mijn Heeren groot gheacht, sal ick na
Lofs-waerdy

Bethoonen, nu u Achtbaerheydt ver-
schijnt voor my

Sal ick tot uwe lof uyt-blafen wint van woorden,

Al of de wijsheyt gaern 't lof haers wijsheys hoorden?

Sal ick met viese pronck van op-ghecierde reen,

Met vleyen lof begaen (in't by zijn) 'k forge neen:

De gantsche werelt weet der Heeren lofs-waerdye,

In loffelijck bestier van wijsse Heerschappye:

't Is yder wel bekent, hoe dat de vlugge Faem

Uyt-bralt het lof baer lof uw's zegen-rijcke naem:

Ha! weligh *Amsteldam*: uytmuntend' boven alle,

U Aerdriche *Goden* doen, u *Amstel* glory bralle:

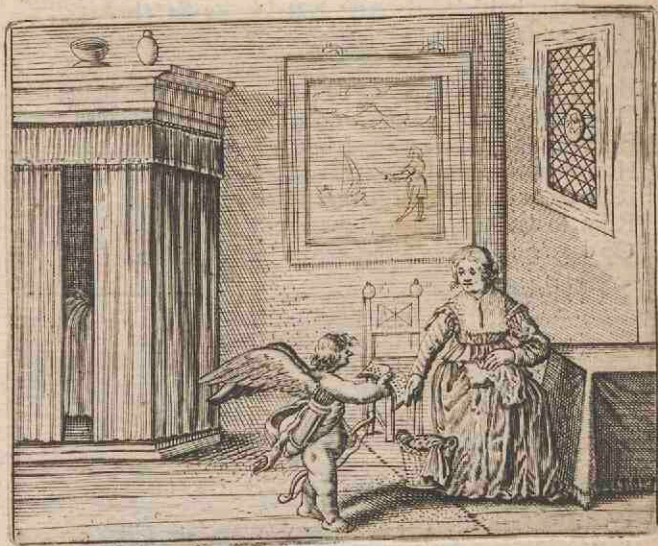
Thoont aen de *Godtheydt* danck, lucksalige gemeent,
 Dat u den Hemel heeft dees *Amstel-Goon* verleent.
 37 Hoe deftig in sich selfs, hoe waert in waerdighede
 37 Dien waerden Hemel is, die d' Aerde doet beclede
 37 Met waerde waerdigheyt, met alderhande goet,
 37 Dat uyt een Hemels kracht sijn krachten hebben moet;
 37 De Aerde geeft haer vrucht, voet Velden, ende Bomen.
 37 Doet lieffelijck gewas van Bloem, en cruyt voort-comen,
 37 Queeckt geurigh kruydens reuck, der siecken Medecijn.
 37 Doch Aerde sonder Son die most onvruchtbaer zijn;
 37 De Aerde sonder Son cost Bloem noch kruyden geve,
 37 Was d' Aerde sonder Son, de Mensch waer sonder leve:
 Waer d' *Amstel* sonder *Goon*, die *Goden* die sy heeft,
 Men gaf haer noyt het lof, lof dat nu yder geeft:
 Ha! weligh *Amsteldam*, gezegent met veel zegen,
 (Door 't wijselijck beleyt) der *Amstel-Goon* vercregen:
 Ha! *Amstel*, wijt vermaert van rijke Burgery,
 Van schat, en van geluck uytmuntend' in waerdy:
 Ha! *Amstel*, door 't beleyt van u luck-rijcke *Goden*,
 O *Goden!* door wiens wet, en wettighe geboden
 Dijn waerde Burgery, in luck, en zegen leeft,
 So dat dijn Burger plicht haer danck ten offer geeft.
 De oorsaek mijns gespreck, Achtbare, wijsē Heeren!
 Geschiet alleenlijck, om eerbiedelijck te eeren
 De wellecome comst mijns Heeren, die ick groet,
 En vrund'lijck welcom heet voor d'eer die men ons doet.

VOLDOENINGH,

Op 't verfoeck van

IVFFROV AMIRA:

Gefchreven in haer Rijm-Boeck.



GAet Letter-dragher, gae, draecht bootschap aen dijn
Vrou.

(Naest heusche groetenis) hoe garen dat ick sou
Voldoen haer lieve wensch, wel eertyts myn vermaken,
Maer nu verandert door verscheydenheyt der saken:
Indien de tyt my gaf bequaemheyt, als wel eer.

Gae, seght *Amyra* ick volbracht haer lief begeer ;
 'k Heb nu niet dat ick had , 'k had , 't geen ick heb gegeven,
 'k Gheef dat ick niet en had , 'k schrijf 't gheen noyt was gheschreven.

Gae, Letter-drager gae , en bootschapt aen dijn Vrou,
 Dat ick so niet en ken, als ick wel garen sou
 Beschrijven Roem met Rijm, of boeten lust met dichte,
 Die (so sy sulcks weer ter hand neemt) wenscht te stichte
 Met stof, ghelijck met reën ; best doet hy die 't best keurt.
 Die wint daer hy verliest, is vrolijk , schoon hy treurt.
 Wens gunt de wens haer wens , ick thoon de daedt ten leste,
 Het blijktt myn Geest, en Pen zyn voor *Amyr* ten beste,
 Om 't spraeckeloose Boeck doen spreken op sijn maet,
 Boeck dat de lust weer voed, hoe wel de lust vergaet :
 Hou op mijn Rijm-Godes, te veel mocht licht verveelen,
 Rijm op gevoyfde maet, so mach *Amyra* queelen:
 Rijm, so dat Rijm, en voys, haer tot behagen zy,
 Op dat mijn dienst voldoe *Amyra*, 'k meen *Mary*.

Stemme:

Keurighe Kruytjes.

A Myra, sult ghy sonder Minne
 De Bloem uo's jeucht
 Verslijten/ overschoon Goddinne/
 Gantsch sonder vrecht/
 En soete plicht van Venus handel ? 't is al te vrecht/
 Dat ghy Naturaes hooghste gaben / haer eysch beneemt.
 Wat lust is/ dat u Zieften eenigh
 Dus lust-loos leeft ?
 Ist dat u harde hartje steenigh
 Sijn hartheit heeft/
 Wt vreesse van een quaet vrouwen / 't geen onlust reelt/
 Van wiens bedrog ghy 't alderquaetste u licht inbeelt.
 Begingh

Begingh u dienaer faut in 't Minne
 't Was Minnens schult/
 Ick hoop niet dat ghy u Godinne
 So thoonen sult/
 Dat Minnaer hebben sal te klagen van Minns berraet/
 Ghelijck als sy (die ick vernime) mijn blijcken laet.
 Gheen quaet so quaet is als de factie
 Daer 't quaet wpt rijst/
 Goe Liefde ken goe Minnaers maectie/
 't Gheen daedt bewijst/
 Oprechte dienst van liefd' is waerdigh met danck geloont/
 Maer 't is berraen / daer schijn van Minne haer vals heydt
 thoont.

Stemme:

Verheft u diep ghesucht.

VV Ech schichten van de Min/
 Die ick ontwoztelt bin.
 't Gheugen (door de tijd) vernientw't met nieuwe suert/
 Hoe ghy u loos berraet wel eer schoot in mijn hert.
 O Min/ vol soet verdriet
 Ick cost u treecken niet/
 D soet heyt docht my suur / u suurheyt weder soet/
 Waer door vaeck Minnaer doolt / en niet weet hy misdoet.
 Ick kent/ ick heb misoan
 Amyra salt wel raen/
 Wech sotte malle Min/wech soete diebery/
 Ick ben u handel moe / ghy heer st gheen meer in my :
 Wech/wech verloopen tijd/
 Ick ben u langh al quijt
 Die malle soetigheyt / die sotte malle Min
 Dermits ick by mijn Lief/liefd's rechte loningh bin.

Ick bond' het geen ick socht
 En creegh meer als ick docht
 Dooz valsche trotshepdt schoon / wiens Ziel mijn Zieltje
 streelt/

So dat het dooz de liefde plotst/en swemt in weelt.

'k Ncht meer de Zuyder-Strandt/
 Als 't Amstel Rijke Landt/
 Daer 't Jufferen gemoedt/ stelt veen/en eer ter sy/
 'k Ncht Eer/en Liefde/meer als geple Minnerp.

Neemt dit (*Amr*) op u verfoeck,
 Ick schreef het daerom in u boeck,
 Op dat, als ghy dees vaersjes leest,
 Denckt wie ick ben, en heb geweest ;
 Een slaef van Min, nu Liefdens Heer,
 Mits Liefd' my dient in Min, door d'Eer.

E Y N D E.

Schoonhejts Minne-voedsel,

Stemme :

Liefde heeft my soo gevangen.

L Ief Rosette/ 'k ben gsehangen
 Van de Min/
 Ziele Doedsteres Goddin/
 Schoone wangen / wel bejangen/
 Ach! waer mee
 Zijn u haechjens wit als snee ?
 Haartjens blond/
 Hangen wemelent om u mont.
 In u ooghjens zijn twee Goedtjes/
 Die de min

Schie-

Schieten tot mijn boesem in :
 't Zijn (Rosette) Cupidootjes
 Die haer brant
 Stoocken in mijn ingelwant ;
 Ach! hoe soet/
 Gaen u lonckjens doorz mijn bloet.
 Rooode lipjes / schoone bloosjes/
 Staen so wel/
 (Op u wit en blancke vel)
 Als de tierelijckste roosjes/
 Die na wens
 Bloeyden opt aen schoon probens ;
 Bloosjes / ach!
 Die geen roos beschamen mach.
 Ach! wat zijn u kleene tantjes ?
 Wit Wbooz :
 Blaeuwwe Wders speelen doorz
 't Blancke vel/ en witte hantjes ;
 Korte kin/
 Daer een geestigh kloosjen in :
 Noch al meer/
 Soete min/ dwaelt niet te beer.

Stemme :

La Volage.

I.

I Vffrou/ u jeught (begaeft met hooge dencht)
 Ontsteeckt mijn ziel dickmael met hreught ;
 Als ick aenschou // de schoonheyt van Me-Vrou/
 Soo ben ick weer in sware rou/
 Midts ghy // op my te trots / u soet ghelaet
 Met wyetheydt slaet // Godin/
 Daer ick u ongebeprnst met goeder herten min.

2.

En u altijd // gedient heb en ghebzyt/
 Ep schoone ! waer toe dese spijt ?
 Eylaes ! booz my // dus obstinatigh ghy
 D strafheyt thoont met heerschappyt/
 Wat quaet // wat smaet / heb ick verhoont aen u
 Dat ghy soo schulde / booz mijn
 So bitter / en so wreedt kundt op u dienaer zyn ?

3.

Of ist (Godin) dat u verkeerde sint
 De rijkdom meer acht als de Min ?
 Om werelts staet // ghetrouwe liefd' verlaet
 Die alle schat te boben gaet :
 Reemt acht // wat macht getrouwe Liefde heeft/
 Wat breuchd sy geeft op aert/
 En hoe haer liebe lust veel soetigheden baert.

4.

Wat d' overbloet // van werelts schat / oft goedt/
 Dickmaels heel ellenden boedt :
 Want rijkdoms kracht // boedt trotsheyt op haer macht/
 Niemant diensten waerdigh acht
 Juffrou // ick hou het alder onghefienst
 Seguaem ten dienst // dunckt mijn
 De rijcke zyn ghewent gheen dienst ; gedient te zyn.

5.

Maer liefd in deught // teelt d' alder-soetste bzeught
 Die ghy (Nimph) bedencken meught :
 En machtigh goedt / gaet boben overbloedt
 't Genoegen maecht een rijk gemoedt/
 De Min/ Godin/ vol soete soetigheyt
 Als de Ziel schept ; het goet
 Hier op der Aerden blijft / en gantsch geen boozdeel doet.

Stemme:

Stemme:

La Orange.

1.

Het lodderlijcke licht/
 Dan u herweent gesicht
 Juffrou / heeft in mijn droevigh hert
 Gebroedt/ gebaert/ een wreede smert ;
 'k Beklaghe/ de daghe/ o schoon Godin/
 Dat ick verwoonnen bin/
 Nu heden // gebeden/
 V niet bewegen kunnen tot de Min.

2.

Laet varen schoone Maeght
 De zorgen die ghy draeght/
 En twijffelt niet aen Tyrers Min ;
 Die u stantvastigh blijft Godin :
 Want Tyrer,, die myter so menigh Maeght
 Nu by u Liefde draeght :
 Door reden// my heden/
 Ter werelt niet als u by-zijn behaeght.

3.

Ick Min u schoone Son/
 Waer 't dat ick meerder con
 Doen blijcken van mijn trouwigheyt :
 Ick soud't bewijfen soete Meyt.
 Op Aerde / geen waerde so lief hoorz mijn
 Als uwre denghden zijn ;
 O schoone// tot loone
 Wensch ick het lieve licht van u aenschijn.

4.

't Is Tyter (schoone Vrouw)
 Die garen hoeten sou
 Sijn lussjes aen u jonge seught/
 En kussen eens met soete vzeught
 De tipjes/ uw' s lipjes; bebocht Juffrou
 Met soete asem's dou/
 De bloosjes// als Roosjes
 Ick van u lieve haechjens plucken sou.

5.

Op schoone! slaet eens op
 De Vensters/ die in 't top
 Van 't hooge booz-hoofst schoon ontdaen/
 Al slicherend' als twee Sterren staen;
 Met Booghjes/ pas hooghjes/ het brandend' licht
 Van u lonckend' gesicht/
 't Vermoghen // uw' s ooghen
 De brandt der Minne in mijn boesem sticht.

Stemme:

Si tanto gratiosa.

O Soete brandt van minne
 Die in mijn hert u wonckjes hebt ontfreecken/
 Doert mijn by mijn Godinne/
 Daer ick met haer in eensaemhepdt mach sprecken/
 Hoe mijn de tijdt// van 't af-zijn spijt
 Wanneer ick haer moet derben;
 Ongunst der Goden
 Doet my wel duysent dooden
 Om haer sterben.

It

Ist Aerdtrijck oertoogen
 Met wolcken swoert en dicke dufsterhede ;
 Mijn Engel sluyp haer oogen/
 En slaept gerust / ach! (leyder) mijn ghebete/
 En minne-klacht // zijn niet geacht :
 Ha! wreede moorderinne ;
 Doet ick verliesen
 Mijn leven / dooz het kieses
 O te minne ?

Doegh ick mijn geest tot slapen/
 So seyt de Min / wech soete dieberpe/
 Daer is gheen rust geschapen
 Dooz die / die haer begeben om te wyre ;
 Nu ick begin // met soete min
 Te voeden mijn gedachten ;
 Doel ick (mijn eppen)
 't Gemoed / en sinnen neygen
 Tot veel klachten.

Dooz oozsaech datter wetten
 Zyn / wiens verbond mi doen van wreethypt clagen/
 En soecken te beletten
 Mijn liefde die ick u son langh sal dragen/
 Als op dit Dal // mijn Ziele sal
 In 't lievend' lichaem swerben/
 Hoop sal mijn pepe/
 Tot Zielen Lichaem sचेpe/
 Dooz het sterben.

E Y N D E.

Kracht

Kracht der Liefde

Vergheleucken met de Son.

Stemme :

Als de Bruydt pronckt met haer Bloemen.

1.

Moet de Maen haer bleecke stralen/
 Met de gulde Fackel halen/
 Met de Fackel upt dat licht
 Van des Hemels aengesicht :
 'k Meen de Son / van wie de Maen 't licht moet genieten/
 En door sijn kracht/
 In 't duyfter van de nacht
 Haer flaeuwte straetjens op het Herdrijck schieten.

2.

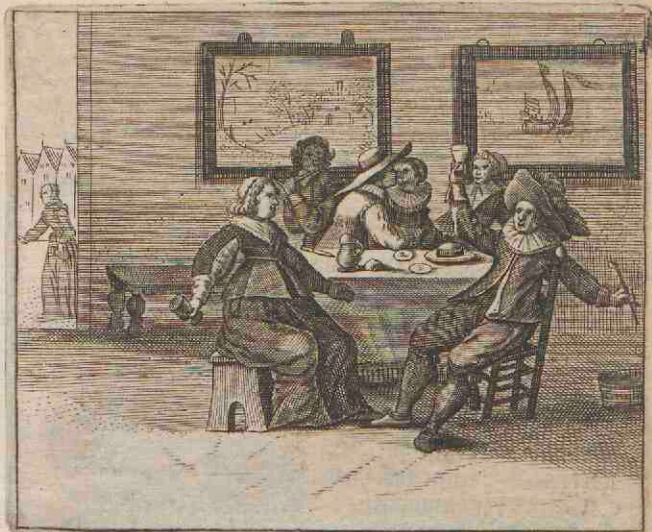
Rosemond' mijn tweede leven/
 Ghy moet my mijn voedsel geven/
 Eben als de Son de Maen
 Doet ten Hemel omme gaen/
 Moet van u (gelijck mijn Son) mijn luster-dalen :
 Laet upt het licht/
 Van Rosemond's ghesicht
 Mijn moedeloose Ziel dan afem halen.

3.

Oogen die mijn Ziel kunt voeden/
 En door 't derben water-bloeden
 Distileren; oogen ach !
 Die men Fackels noemen mach
 Door de brand/ (eplaes!) wat brand? u liebe soncken
 Ach! Rosemond
 Ich boelden my ghewondt
 So haest u sterren booz mijn oogen bloncken.

Drinck-

Drinck-Liedt.



Het Wijnkje maecht de vreughd/
 Het Wijnkje maecht de vreughd/
 Het Wijnkje maecht de vreughd :
 Laet sien een reys van 't juck / 't juck / 't juck/
 Laet sien een reys van 't juck / 't juck / 't juck/
 Laet sien of jse meught.
 Sie daer me dat'sje veur/
 Sie daer me dat'sje veur/
 Sie daer me dat'sje veur :
 Ey! doet mijn na van 't juck / 't juck / 't juck/
 Ey! doet mijn na van 't juck / 't juck / 't juck/
 En gaeter soo me deur.

Dupck wijsheyt/ dupck/ ep! dupck/
 Dupck wijsheyt/ dupck/ ep! dupck/
 Dupck wijsheyt/ dupck/ ep! dupck/
 Sie daer me comt van 't juck/ 't juck/ 't juck/
 Sie daer me comt van 't juck/ 't juck/ 't juck/
 Stof regen in mijn buck.

Was dat niet met een beegh?

Was dat niet met een beegh?

Was dat niet met een beegh?

Het glaesjen upt van 't juck/ 't juck/ 't juck/

Het glaesjen upt van 't juck/ 't juck/ 't juck/

Het bolle glaesje leegh.

Nou Lansje/ nou moet jep/

Nou Lansje/ nou moet jep/

Nou Lansje/ nou moet jep.

Die Fransman is van 't juck/ 't juck/ 't juck/

Die Fransman is van 't juck/ 't juck/ 't juck/

Soo soet als rijssen by.

Wel nou doe mijn beschept/

Wel nou doe mijn beschept/

Wel nou doe mijn beschept;

En drinckt het upt van 't juck/ 't juck/ 't juck/

En drinckt het upt van 't juck/ 't juck/ 't juck/

't Is ummers soe esept.

Stemme:

Ick schouw de Wereld aen, &c.

Ick weet niet wat mijn schoort
 En wat mijn steed's verport
 Tot dit weemoedigh suchten.
 Waer dat ick gae/ of sta/
 De droefheyt volght my na/
 Doet blijdschap van myn vluchten.

Eylaes!

Eplaes ! de nare nacht
 Die hoedt mijn geest met klacht/
 In plaets van rustigh slapen:
 Geniet ick slapens-lust/
 So seyt de Min: de rust
 Is booz u niet geschapen.

't Gedacht dat stelt mijn beu/
 De schoon gebloosde kleur
 Van haer roos-roode haerken:
 Die de natuur met kunst/
 Dooz Goddelijche gunst
 Gingh in mijn Pimphe volmaecken.

't Albaster booz-hoofd wit/
 Daer 't krullend' hayz ont sit/
 Haer roos-rood-bloosde wangen
 Staen op een silv're grond/
 Waer goude Lockjes blond
 Krullende ober hangen.

Als ick u heusche reen/
 Met minsaemheyt gemeen
 In mijn gedacht laet comen:
 De Hoop die port mijn aen/
 Van tot mijn Lief te gaen;
 Maer vrees doet mijn weer schromen.

't Ontdecken u mijn hert/
 En d'oorzprongh van mijn sinert
 Met klachtige gebeden.

't Schaep dat de Wollef siet/
 Verbaest en angstigh bliet;
 So doet mijn Pimphe mede.

Ick kniele booz u Beelt/
 't Geen 't af-zyn my ontsieelt/
 Doch Pimphe dooz u begeeren.
 Waerom dus schuko booz mijn?
 Sal 't niet eens anders zyn?
 Sal 't (Lief) niet eens berkeeren?

Dat onse zieltjes haer/
 Vereenen met malhaer ?
 Die nu oneenigh sterben :
 Oneenigh / om het goet/
 Dat liefde schepen doet.
 Goddin; Gedenckt te sterven.

Getrouwe Liefdens Offer.



S Doept vluchtigh blugge voertjes/
 Na mijn moorderinne :
 Ach al te traegh en soertjes/
 Om mijn ziel (uyt minne/
 Door trou/ die Vrouw/ wiens hert/ mijn smert/ niet gevoelt)
 te geven.

Sp/ die mijn ziel/ hoor wien ick kniel / sp die mijn ziel doet
 leben/
 Heeft/ eplaes! mijn doot beschreven.
 Stoocht (Venus) u Altare/
 Laet tot Offerhande
 Mijn ziel ten Hemel vare/
 't Liebend' lichaem brande :
 Godin/ die ick Min/ thoont recht/ u knecht/ die (uyt Liefd')
 wil sterben/
 Om dat de min/ ach! Werdsch Godin/ om dat de min moet
 derben/
 't Geen de min socht te verwerben.
 Eplaes! ick my bereyde
 Mits ick mins- luck derbe/
 Van u (mijn Lief) te scheyde :
 Liefde doet mijn sterbe/
 Daert wel/ ick sel/ dit hert/ vol smert / gaen ten Offer dra-
 ghen/
 De liefd' Godin/ sal ick uyt min/ sal ick uyt min/ door 't cla-
 gen/
 Eynden doen mijn 's lebens dagen.

Vryagie-Liedt.

Van de Koninginne *Cecilia*, aen den Herder *Floriaens*.

Stemme :

Spoeuydt vluchtigh vlugge voetjes.

Cecilia. O Liefde/ wiens vermogen
 Doet mijn keurigh kieser ;
 O keur/ geboort door d'oogen/
 Ghy doet mijn verliesen
 Mijn Croon// en Croon / ja 't Hof/ vol lof wil ick
 gaen versake/

M I N N E L Y C K E

Ach! Floriaen,, liefd' pozd' my aen / ach! Floriaen
 ick hake

Konings schat u deel te make.

Floriaen.

Hoe! Hoofsche Koninginne/

Dat ghy 't Herders leue

Soudt (boben 't Hof) beminne/

Goude Kroon begebe?

Mijn staet// vol smaet/ oprecht/maer slecht/
 niet geacht op Werde:

Daer 't Hof/en Troon//de Konings Croon/ daer
 't Hof/ en Troon vol waerde/

Zijn te Gel mijn staet t'aenwaerde.

Cecilia.

Hoe Edel dese schijnen

Kunnen sy wel geben/

Het geen men weet te vinden

In een Herders leven?

Dats lust// vol rust// daer min/ na sin/ Floriaen
 moet minne/

Floriaen.

Cecilia,, siet hoe ick sta / Cecilia mijn sinne/

Dallen op u Koninginne.

Cecilia.

Vaert wel dan Hoofsche staten

Met u beynsend' vleye/

Ich wil het Hof berlaten/

En de Schaepjens weye/

In rust// met lust// ick hou / door trou / my aen 't
 kleyn gebonden/

Soo haest de min// mijn ziel / en sin / soo haest de
 min my wonden/

Heeft in 't cleyn 't hert rust gebonden.

Stemme :

Verdwaelde Coninginne.

Herder.

Bltaeffsche Veldt-Godinne
 Om wien ick met geklagh/

En

En Duchteloose minne/
Verlijt so menigen dagh.

Herderin Ep! Herder swijght // mijn aenschijn krijght

Een bloosje door u boerte/
Mijn hert ontsteeckt // door 't gheen ghy spreecht/
Mijn Zieltje met ontroerte.

Herder. Hoe kunnen u gedachjes
Vermoeden sulchs op mijn?
Dat ick in minne klachjes
Beheynst / en valsch soud' zijn.

Herderin Ten waer niet breeemt // want men verneemt
Bloosheyt alle daghe/
't Is maer in schijn // dat ghy aen mijn
Om Weder-min comt braghe.

Herder. Wanneer hebt ghy 't bebonden
(Verdoolde Herderin)
Dat ick tot eenigher stonden
Geheynst heb in mijn min/
Doght op mijn Dee // mijn Geptjes mee/
Die om haer Herder treuen.

Herderin So (Herder) ghy // niet geckit met my/
Sal u mijn troost gebeuren.

Herder. So laet my dan de tipjes/
(Die 't hert hebben gewont /)
Dan u korale lipjes
Bedrucken met mijn mont.

Herderin Sacht/Herder/houdt // niet al te stout/
Te veel laet 't hert sijn rust / niet.

Herder. Ick bender veur // en moeter deur/
Te weynigh boet de lust / niet.

Herderin Wie soudt ghy door het vleye
Dan u beleefde tongh/
Niet weten te verleye?
Hoe seer haer straf heyd' dwongh/
D Geest verweckt // tot liefde treckt/
Met soete brandt der minne.

Herder. So beynst geen meer // haet mijn bekeer/
Winnend' Herderinne.

Herders-Droom.

I.

Eert daeghje daelden / viel ten Hemel uyt/
Op Bloempjes / en op Kruyt/
Een geurigh nat / al eer de roode Kroosen
(Ontloochen) tierlijck bloosen
Dooz d'opganch van de Son / en 't morgen-dagen/
Dreef mijn de soete Min / in 't groene Bosch te klagen.

2.

Eer ick mijn klachjes / noch te deegh aen vingh/
Kreegh ick veranderingh ;
Mijn Leden mat (tot rusten heel genegen)
Zijn schielijck neer ghesegen :
Natuur verkracht mijn geest / de Ziel ghedoocken
In 't diepste van 't genoeft met oogen toe geloocken.

3.

In 't doode leven docht my dat ick sach
Een vriendelijke lach/
Van Amaril, die neffens my ghelegen
Heeft Bloem / en Kruyt ghecregen ;
Mijn lijf bestroopt met nat bedoude Kroosen
Wiens geur haer schaemte scheen te tuyghen dooz het bloo-
sen.

4.

Dus in mijn slape (van de Min ghelwont)
Ick my bedrogen bont :
Ach! Amaril, ach! Amaril, mijn lebe/
Waer is die vzeuchd' ghelebe ?
O vzeuchd' ! o vzeuchd' waer heen zijt ghy gheblagen/
O droom ! o soete droom / ik ben in mijn vzeuchd' bedrogen.

Jaer-

Jaer-Liedt.

Stemme :

Si tanto gratiosa.

MEn siet hoe dat een wooningh/
 Op 't tierlijckst wert geciert in Princen Hobe ;
 En hoe een Aerdsche Koningh
 Pallessen pronckt van onderen tot hobe :
 't Goud-laecken schoon/ blinckt in sijn Thoon/
 Daer d' Hobelingen moeten
 Met grooter waerden// haer Princen op der Aerden
 Dienstigh groeten.

Godts Zoon ghedaelt ter Aerden/
 Niet in 't Palless daer groote Princen woenen ;
 Of daer met grooter waerden
 Men is gewent een Coningh Eer te thoonen ;
 Maer naeckt/ en bloot// in armoede groot
 Is d'opper-Prins gebooren/
 Ach! Hemels Coningh // die 't Hutjen tot u wooningh
 Hebt vercooren.

Laet ons ootmoedigh bukken
 In alle dienst voor d'opper-Godt der Goden/
 Godt Vader/ u ghetuygen
 De liefde van Godts Zoon/ door Liefs geboden :
 Den Heyl'gen Geest // met wien gheweest
 Zijn Vader / Zoon te samen ;
 Die al de wonden// gesproken upt de sonden/
 Op haer namen.

O liefde/waert om loben/
 O liefde! wiens gelijk noyt is gebonden ;
 O liefde! hoe verschoben
 Zijt ghy geweest / en dat om onse sonden ;
 Raecht in een Stal// hier op dit Dal/

O liefde! wout ghy lijden/
Om onse herten// van sond's verdiende smerten
Te bezijden.

Lucksaligh Arrem leuen/
Lucksaligh die/die willigh met u lijden ;
En willigh haer begehren
Tot kleynheydt / die in grootheydt doet verblijden :
V sonden swaer // in't nieuwe Jaer
O Menschen! wilt besnoepen/
Vernieuw't in deughden // en laet u Ziel met vzeuchden
In Liefd' Bloeyen.

Stemme :

Periofta.

I.

HA! vyandin/ die lust in't moorden schept ;
Het pijnen wzeet te martelen mijn hert :
Ist (o Godin!) dat ghy daer lust in hebt/
So spruyt u vzeuchd' uyt mijn bedroefde smert :
Ick offer op de tranen/ die 't ghemoet
Ghelyck een stroom door d'oogen blieten doet.

2.

Ick biggel uyt een vzecke traenens bliet/
Mijn hert ghepijnt/ beflaeght u strafheyt wzeet :
O Moorderres! is u vzeuchd' mijn verdriet ?
Soo wensch ick dat ghy my doet soo veel leet
Als ghy wel kunt; om dat u wzeede hert/
Door mijn verdriet in vzeughd' versadicht waert.

3.

Is pijn u vzeughd' / soo ben ick oorsaeck dat
Dat u straf-liebend' hert lust boet na wensch ;
En dat u wzeck haer lusten crijgen can/
Dat maecht (Godin) my een ellendigh mensch;
Het valt mijn swaer/ dat mijn begonnen min/
Weer- Min versoecht aen suick een Moorderin.

Hoe !

4.

Hoe! noem ick u Moord' res/ mijn Afgodin?
 Die dickmaels saeght de diensten van u slaef;
 Misdoen ick pets? verschoont my door de Min/
 Slaet niet het oogh op oberbloet van haef;
 Beweeght door trou in mijn oprecht gemoedt
 't Gheen om u Min op-offert Lijf/ en Bloedt.

5.

Ich acht gheen schat / als schat van ware trou/
 Wiens waerdigheyt het al te boben gaet;
 Dan doch sy wert van u versmaet Juffrou/
 Ghy hiest voor 't best des Rijckdoms yd'le staet;
 En acht geen trou/hoe trou die is gestelt/
 Maer met de rest draeght Liefde tot het gelt.

Harders-Klacht.

Stemme:

Yets moet ick u LAURA vragen.

Yets moet ick u Boompjes brage/
 Midts dat ghy siet alle daghe
 Wat hier in dit Bosch geschiet:
 Of de geen/ die mijn doet quellen
 Nimmermeer u comt vertellen/
 Of sy Liefde draeght of niet.

Lieve Celghjes kost ghy spreccken/
 't Weten soud' my niet ontbrecken:
 Midts ick trouwe Minne draegh.
 Waerom ick veel droeve snerte/
 Tijd' verborghen in mijn herte
 Met ghequijningh alle daegh.

Ich sie baeck de Beechjes stroomen:
 Ich draegh baeck de stomme Boomen
 Die betreurt zijn alle heyd:

Wie tot treuringh haer verpoyre :
 Dat haer groene Telghjes doyre ?
 Waer ick crijge geen bescheyd.

Gaen ick by de soete dieren
 (Die seer byzolyck tierelieren)
 Klaegh ick aen haer mijn verdriet/
 En de oorzsaeck van mijn weenen.
 Meer gheluyt gelijk de steenen
 Geeft het soet Gehogelt niet.

Staen de Bloempjes schoon van kleuren/
 Hoozt het groene Gras mijn treuren/
 En het Dee dat daer in weyd
 Is bedroeft van mijnen 't wegen.
 Jae 't is al met mijn verlegen/
 Om te troosten mijn bereyd.

Soo ick by de Weeckjes come/
 Sien ick droevigh na haer strome ;
 Strax is hare loop gedaen.
 Draegh ick waerom sy die staecten ?
 Om dat u bedroefde kaecken
 Zijn ontciert met brack getraen.

Winden (die 't geboomt doet buggen)
 Wout ghy Amaril getuygen
 Gens de oorzsaeck mijn's verdriet :
 Het verdriet dat mijn doet klagen/
 Suchten/weenen alle da zen/
 Dat het al om haer geschiet.

Koom ick met mijn Schaepjes weyde
 Aen de Beberwijcker Heyde :
 Neder Schaepje schryckt bezeeft
 Dooz 't gebaer dat mijn de Minne
 Daer doet comen in mijn sinne/
 Dooz 't hernieuwen van mijn Geest.

Hoe mijn Amaril sacht dwalen
 Hier in dese grase-dalen
 Eenigh met mijn teere Dee :

Ick begon mijn droeve suchten/
 Maer mijn Amaril gingh bluchten
 Dupnwaert in/op Strand/ na Zee.
 Ick gingh boort mijn Schaepjes drijben/
 'k Lietse sonder Harder blijden
 Wisse waren by de Bron:
 'k Heb mijn gangh door Dupn genomen
 Tot aen Strand/ daer ick sagh comen
 Amaril met Coridon.

Daer by sagh ick noch vergaren
 Twee of drie / van Steedse paren/
 Groeten daer op haer manier ;
 Amaril, na Harders wijsse
 Die manier begon te prijse :
 't Was wat sullen wy maecken hier ?
 Men stemde daer na Dupn te loopen:
 Om de graessies vast te knoopen :
 Coridon teegh eerst voor upt/
 Die sou d'eerste graessies binde ;
 Ieder liep met sijn beminde/
 Sien wie eerst soud' zijn de Bruyt.
 Wat sagh ick al breeinde treecken/
 'k Hoorden Amarilles spreekken :
 Hoe sit Coridon dus stil ?
 Amaril (na haer behagen)
 Deed' met dese Letter's vraghen.
 W.W.W. 't Hert W. Wil ?

Dat gedaen/ginght op een schepen/
 Ieder gingh sijn Lief geleyen :
 Doch voor het vertreck genoot
 Ieder Minnaer eerst sijn lusten :
 Ieder sijn beminde kusten.
 't Leven haerde my de doot.
 Wat saeght ghy bedroefde oogen ?
 Kost mijn herte dit gedogen
 Dese trotsheydt / en de spijt ?

Dus sat ick in mijn ghedachten/
Deed' vast mijn bedroefde klachten ;
Klagende /gingh ick haer quijt.

Daer sat ick alleen verschoben/
Suchtend' sach ick eens na bobert
Daer de Son hem had verschuyt.
Schrepend' sach ick nae de Aerde/
Aerde die mijn droefhepd haerde/
Waerom is het dat ghy pruyt ?

Waerom blijf ick hier alleene
Op de strand ? daer ick steed' s weene :
Om dat strand de wreede straf.
Piet de strand /maer hier geschiedend/
Dat my Amaril (al bliedend)
Oorzaeck tot mijn weenen gaf.

Sy is d'oorzaeck dat ick suchte :
Sy is d'oorzaeck door haer vluchte s
Amaril, hoe ken 't geschien ?

Daer u oogen noyt haer dagen
Eenigh ontrou in my sagen/
Noch oock nimmer sullen sien.

Ben ick u te slecht van cleden ?
Ben ick u te plomp van leden ?
Ben ick Boerigh op-gebodt ?
Ben ick onbequaem van wesen ?
Wert mijn ommevangh mispresen ?
Of gebreekt het mijn aen 't goedt ?

Wilt ghy na mijn schaepjes kijcken
Die by d'uwre niet gelijcken/
Amaril mijn Veld-Goddin ;
Wilt het minst booz 't meest niet kiesem/
't Meeste booz het minst verliesem/
Wat schaed u een Schaepje min ?

Wilt u gunsten hem verlienen
Die u dienstigh soecht te dienen/
En te bieren uwre Jeucht.

Tracht niet sulcken een te paren
 Daer ghy utwe jonghe Jaren
 Vrolijk meed' verslijten meucht.

Laet die lichte Linckers loopen/
 Die soo schoon in 't oogh by hoopen
 Vlepen/smeecken/miet ghebeen :
 Schoone woorden veel verlienen
 Daer sy schoon mee keunen dienen
 Al en meenens er niet een.

Acht haer niet hoe schoon sy smeecten/
 Macht jou booz die Hoofsche treecken/
 Dooz de schijn schoon booz-gedaen.
 't Is bedrogh (wilt my ghelooben)
 De Harders gaen haer verr' te boven/
 Neemt mijn gulle trouweyd aen.

Stemme :

Bayse moy ma Ianneton.

Soete Pimphy/hoe comt het by/
 Dat ick moet verlaten
 Al de kusses/ al 't gheby/
 Al de soete praten/
 Al de lachjes/ al 't gelonck/
 Al 't geeserfel / al 't gepronck/
 Al de lieve luffjes/
 Dan u soete kusses.

Kusses/ jae noch boven dien/
 Al de lieve gluurtjes
 Die ghy mijn soo haeck liet sien/
 Met veel Minne-cuurtjes ;
 Jae u wesen soete Weyd/
 Heeft mijn duydend haeck geseyd
 Dat ick soud' mijn sinnen/

Stellen

Stellen tot het Minnen.
 Bronck van alle Dimpfjes braef/
 Nu ick heb verhooren
 Dind ick mijn u eygen slaef/
 Al mijn lust verhooren.
 Al de stractjes/al het licht
 Van u Goddelijck gesicht/
 Die mijn brand ontfteecken/
 Zijn my af-gewecken.

Is het om dat Tyter kent
 Soeter met u vleyen?
 Denckt dat ick weer trouwer ben/
 Waerom wilt ghy scheyen?
 Of hy schoone woordjes geeft/
 Dat ist oock al dat hy heeft.
 Tyter soecht maer kussen:
 Om sijn brandt te blussen.

Maer ick soeck mijn Engel staegh
 (Dooz Cupidoos krachjes)
 D te dienen alle daegh:
 Met veel lieve nachjes
 Minnelijck (met soete breught)
 Te voldoen u jonge Jeught.
 Hierom Amarillis,
 Mint my soo 't u wil is.

Mocht ick eens mijn Lipjes weer
 Met u mond bedoutwen/
 En woud ghy u Lipjes teer
 Aen de mijne houtwen/
 Hemels breughde soudt my zijn.
 Ick vertrou dat selfs Jupijn
 Sou van d'Hemel dalen:
 Om die breughd' te halen.

Stemme:

Stemme:

Hansje sneed, het Kooren, &c.

Heer Aeltje-buur // wat abontuur :
 Depnck Teun die heeft een Wpertzje.
 Ist niet ondieft : Sy is verliest
 Op een wilt-weygh Snpertzje.
 Een Huppel-klinck // een lichte-vinck/
 Daer niet en is ten besten ;
 En weetje 't niet // hoe dat hy hiet ;
 't Is pupckjen aen de Vesten.
 Wat maghse doen : 't Is gien fatsoen.
 Ja wel! ick seght jou Aeltje
 Dat teere Wicht // halt veel te licht :
 Zy smijt hem wyt het Zaeltje.
 't Is wel een Lanst // hy speelt en danst ;
 Ja alle nieuwe wijfjes/
 Of niet een quack // hy weetse strack :
 Dat hoord' ick laetst tot Thies/
 Waer op dat pas // 't geselschap was
 Van al de jonge Maetjes :
 Daer hy alleen // het geesje scheen
 In kluchjes / en in praetjes.
 Dat lange Teun // en Jaep en Seun
 Noch seyden dat 's een giesje ;
 Ja soo ondieft // dat ick verliest
 Hem Minne moet / seyd' Piesje.
 Die soete floof // heeft goed geloof
 Dat sy hem sel behooren.
 O lieben Heer ! Komt morgen weer
 Ghy sult wat anders hooren.

Stemme :

Stemme:

Rogier bon temps.

Noord-veste windt verheft dus niet:
 Hoozt na 't ghebiet
 Van een Godinne/wiens hertje dooz-wont/
 Wenscht dat u bupen
 Weder nae 't Zupen
 Keeren terstont.

Eole eens u krachten stelt
 In haer geweld:
 Op dat sy mach haer lieffste windt/
 't Zy wat booz baren
 Hy comt dooz-baren/
 Gheben booz windt.

Het Scheepje daer u Lief in sweeft
 Gheen noodt en heeft/
 Dewyl dat hy besorghde Vrouw
 Dooz buyige winden
 Wel Haben sal vinden
 Met Ancker en Tou.

Maer mede 't Jacht is soo ick mien
 Seer wel ver sien;
 Dan doch natuur thoont liefdens-aert/
 Dat ghy Godinne
 Met trouwe Minne
 Becommert waert.

Eolus hoozt na u ghebiet
 Cy! sozght niet:
 Hy gheeft sijn Winden saeter heer;
 Hy boeghtse ten besten/
 Van het Noord-Weste
 Pae 't Zupen weer.
 Ick sagh dat hy dooz pber graegh/

Sijn ooghjes staegh
 Deed loncken na den Doorden/ doe
 Hy quam gebaren
 Dooz Minne-baren/
 Ra sijn Lief toe.

Ick bidde u Princesse soet/
 Heemt dit in 't goet ;
 Mijn seplingh duld ten besten doech.
 Verschoont Goddinne/
 Mijn soet beginne
 Sonder bedroech.

Stemme:

Weest Nymph gegroet, &c.

So dra de Son / sijn hoost begon
 Te steecken upt het hoogh gebou
 Daer hy Aurora rieren wou :
 Nam ick booz mijn // Meer de Sonne-schijn
 Sijn straeltjes op de Lommer spreyd/
 Te gaen daer Lerinde Schaepjes weyd :
 Mijn ooghjes die sagen niet als ellent
 Soo haest ick het Boschje maer quam ontrent ;
 Dicht by het Beeckje (o droevigen dagh!)
 Al suchtende daer Lerinde lagh.
 En riep vast upt / niet naer geluyt :
 Waer blucht mijn Lief Nymphas heen ?
 't Is tegen wet / tegen eer / tegen reen.
 d'Onnosse blaen/
 Die aen de Lommer staen/
 Die sullen zijn tot een berouw
 Van u ontrouwe heyt t' mijnder spijt.
 Nymphas / Nymphas (was al dat sy riep)
 Vermocht ghy te bluchten waerneer ick stiep ?

C

Om

Omringelt/ becingelt met Telghjes groen;
 Hoe meucht ghy Lerinde die ontrou doen;
 Haec dit geklach/ Ampntas sach
 Sijn Velt-Godin met breez belaeu/
 Is weder by haer sitten gaen:
 En heeft met lust/
 Gesoent/ gekust/
 Gewentelt in het rugge gras;
 't Scheen dat het spel op 't soetste was.
 Ep! moordme niet/ moordme niet (riepse) mijn Lief/
 't Salje niet schade; 'k ben schelm/ noch dief.
 Lerinde/ Lerinde (Ampntas sey)
 Mijn Lammetjes grasen in Kilaber wey.

Stemme:

Rogier bon temps.

V Lieght snelle Winden haest door heen
 Na Charileen/
 Bwyst/ schonnelt soetjes bracke stroom
 Met Zwer blaeghjes/
 Dan hoogh/ dan laeghjes;
 Twyght dat ick koom.
 Ep! soete golfjes van de Meer
 Springht op en neer.
 Ep! blaudwe tpen/ drijft u bloet
 Met snelle Stroomen/
 De Eyche Boomen
 Cens rupfschen doet.
 Slaet sachjes tegen 't swacke niet
 Tot dat sy siet
 Mijn upt-gespannen Zeyltjes staen/
 Door gunst der stroomen
 Door wind af-komen/
 Met Min belaeu.

Man-

Wanneer ick kom ter plaets daer sy
 Sal sien nae my/
 Soo stiert mijn tongh (o Godt Jupijn)
 Dat sy met reden/
 Mach aengebieden
 Werden van my.

Erbiedigh vallen haer te voet
 Met heusche groet:
 En klagen van mijn sware pijn/
 Op dat met lusses/
 Drie soete kusses/
 Mijn wellekomst zyn.

Trouw-Liedt.

Wel Cypria de reys aen-baerdt
 Eer 't Morgen root beschijnt de Werdt:
 De bruyne Wolckjes al ontrolt / om hoeren heen
 Op 't bruylichst nae beneen;
 Op 't bruylichst nae beneen.
 De Maeder Cythere met haer gewieckte Jonge/
 Op wiens vertreck de Soon
 In 's Hemels gulde Troon
 Met uyt-gelaten bzeuchd' tot afschept songe.
 Haer lage Tempel wert begroet/
 Daer men met Offer valt te voet/
 Altaren pronckit met Blom/en Kruid/tot Offerhand
 De Maeghden-Pallem brand;
 De Maeghden-Pallem brand.
 De Min / de soete Min / om hebben gunst der Goden
 Doet knielen booz 't Altaer/
 Het wel-bereende paer/
 Wiens Offer wert den Hemel aengeboden.
 Gezegent luck stort d' Hemel uyt
 En maecht (na wensch) van Maget Bruyt:

Van Bruyt een Vrouw/ van Minnaer Man/ bereende twee
 Leef/ leef/ ey! leef in vze:
 Leef/ leef/ ey! leef in vze:
 De Krupstjens die hier zijn gebracht ten Offerhande
 Die beelden af dees sin/
 Dat ghy in Liefd' en Min
 D herten moet ten eynde laten byande.

Stemme:

O schoone Chariclea.

De blonde dageraet
 Verspreyd haer glans de Celgjes door en door;
 Het Morgen-sterretje staet
 En sicket met haer straeltjens lieff'lijk voor
 De vensters/ van mijn Nymphjes Tent/
 Al waer ick niemant sie ontreut.
 't Gehogelt in het Wout/
 Van blijdschap dertel speet en tiereliert/
 De Celgjes nat bedout
 Met Blader/Loof/ en Bloeytseltjes verciert:
 Getuygen al de soete Min
 Van mijn verliesde Veid-Godin.
 Wiens Leden afgeslooft
 (Door 't wyjen van de liebe lange nacht)
 Leggen door slaep berooft
 Van soete Min / en minnelijcke macht.
 Sy roucht met soete suchjes wpt:
 Komt Christus by u liebe Bruyt.
 Wat soete droomen zijnt
 Die ghy soo soetjes premelt binnens monds?
 Eplae! so het schijnt
 Acht ghy Philander niet / die sa goet ronds
 Hier onder dese groene Tack
 Lerinde eerst van Min aen sprack?

Ghy

Ghy weet Lerinde dat
 D' Lipjes soet bedout rooder mondt
 Soo dickmael zijn bespat
 Met Nectar/die Jupijn mijn heeft ghezont
 Te drucken aen u lipjes teer/
 Als ick u kusten/en ghy mijn weer.

Wat soete wycheydt/
 Is in ons wyerage niet gheschiedt ?
 Philander droevigh schreyt
 Nu dat Lerinde Chrysus Minne biedt ;
 En slaet Philander hoor het hooft
 Nu ghy sijn sinnetjes hebt gerooft.
 't Gaet by de Harders om/
 En by de Harderinnetjes ist ghemeen ;
 Soo 'k in 't gheselschap kom :
 't Is al / Philander heeft een blaetse schein.
 Philander leeft in swaer ghetrew :
 Lerinde gaet met Chrysus deur.

Stemme :

Si ceste Malheureuse.

L Het u teere Telghjes buygen
 Spraeckeloos gheboont :
 Beechjes/ wilt mijn droefheyt tuggen
 Als ghy ruyschend' sroont/
 Doo? Dypn/ doo? Sand/
 Doo? Bergh/ doo? Land/
 Met groene Linde vicht beplant.
 Als Dorilea hier komt wepen
 Eensaem met haer Dee :
 Tughjt dan al het droevigh schreyen
 Dat ick om haer dee.

Ach! Boompjes treurt
 Ep! Telghjes scheurt:
 Tught haer het geen hier is gebeurt.
 Wanneer sy de sachte treedjes
 Herwaerts heene stiert/
 Met haer fiere sluicse Leedtjes
 Door de Lommer swiert:
 Stort van u blaen/
 Van al 't geraen
 Dat ghy (o Telghjes) hebt gelaen.
 Druypt sachtjes op haer roode haethen/
 Druyght in haer gemoedt/
 Glijdt soetjes van de gladde daechen/
 Menght u in haer bloedt:
 Dat sy beproeft/
 Hoe 't hert bedroeft/
 Door trouwe Minne troost behoeft.

Stemme:

En fin celle qui j'aymé tant, &c.

Als ich Lasurigh blaen het Veld
 Met dan sacht overgooten;
 En door een Goddelijck geweld
 Den Hemel op-geslooten;
 Daer 't schitteren van de Son/
 Speelt in de Bron.
 Bron / daer een kroon van Nectar vloeyt/
 Tot aen Wooren palen;
 Waer by een Purper Kroosjen vloeyt/
 Om hoedsel wt te halen /
 Op u Albafter hel/
 Mijn Lief Gueel.
 Het slich'ten van den dageraet:

Ist schijnsel uwe oogghes:
 De glans die aen den Hemel staet/
 Schuypt onder swerte booghjes;
 De schijn van dageraet
 Is u gelaet.

Het held dat sich met dau verberst
 Dat zijn mijn blpe sinne;
 Als 't hert door d'oogen traentjens perst
 Met Goddelijche minne
 Vernieu ick (door de Min)
 Mijn oude sin.

Hoe dicht naels placht ick aen de Beeck
 't Gedacht met min te boeden;
 Al waer ick in de stroompjes keeck/
 Gruella Schaepjes hoeden/
 Wiens schaduw' ick by dagh/
 In 't Beeckje sach.

Al waer haer stem 't getierelieck
 Der Vogeltjes na bootste;
 Wiens held're kropjes scheenen schier
 (Vermenght met d'aldergrootste
 Drencht) een soet geluyt/
 Te krippen vpt.

Soo menigh blaedtje alffer staet
 Aen dicht bewassen Linde;
 Soo menigh stroompje alffer staet
 Door 't schomm'len van de winde/
 De dicht beboomde wal/
 Getuygen 't al.

Hoe vaech dat ick in 't eenfaem wout/
 Al eer de Son sijn stralen
 Op 't groen bekleede blader-hout/
 Met schijnsel neer liet dalen/
 Die vrechden heb verwacht/
 In mijn gedacht.

Maer vruchteloos was 't nae die tijdt/

Als ich van Minne klaeghde/
 Na sy mijn meningh wist / met spijt
 Sy menighmael my plaeghde/
 Waer door mijn Liefdens blam/
 Ten eynde quam.

Stemme:

De stille Nacht genaect, &c.

A Het upt-muntend' hoogh
 Hoe sterck in het oogh/
 Loopt p'rijckel van 't onweder.
 De stercke stozem slaet/
 't Gheen hoogh verheben staet
 Ter Werden schielijck neder.
 Hoe menigh Schip berstint
 De felle Noorde-wint/
 En rooft den Schipper 't leven:
 Als met een duille Klop/
 By 't zepl treckt in den top;
 Wil hoor gheen buyen reben.
 Berou 't ghemoedt dan slaet:
 Als 't dickwils is te laet;
 Dies wil men 't p'rijckel derben/
 Kreeft hoor de wellust ras;
 En neemt tot u Compas
 De Spreuck: Gedenckt te sterven.
 V sinnen obstinaet/
 De Werelt hoos/en quaet
 Wilt niet te veel vertrouwen;
 En eygen wijshepdt vals
 Ontslaet u van den hals/
 Wilt op geen rijckdom bouwen.
 Soeckt ghy vermaeck en rust:
 Schept in de Deughd u lust/

Met nood-druft zijt te vreden:
 De oberbloet verlaet/
 Kiest een gemeene straet/
 Die geeft gerustigheden.

Minne-Klacht.

Ick klaegh/ ick ween// ick sucht/ ick steen/
 Ick mijner niet ghedachte:
 Ick suf/ ick schrey// ick sneeck/ ick bley;
 Mijn hert leeft sonder kracht.
 Van vrechd' berooft// d'handt onder 't hooft/
 De sinnen treurigh dwaalen.
 Berooft van hoop // 't hooft opter loop.
 De Geest aen 't suffigh malen.
 't Benaude hert // vol d'ruck en smert
 Barst uyt veel bange suchten:
 Mijn hert gepijnt// van droefheyt schijnt
 Het lichaem uyt te vluchten.
 Het grootst' verdriet// datter geschiet
 Schijnt nu op-gelade:
 Wie heeft de schult? mijn ongedult
 Is oorsaeck van mijn schade.
 Ick ben alleen// van mijn gewoen/
 En van mijn treurigh lpen/
 De oorsaeck Heer: mijn swackheyt teer
 En kan 't niet tegen-strepen.
 De wreede spijt // en schrand're nijt
 Die zijn mijn vrandinnen.
 Een valsche haet// een loose smaet
 Benpen mijn het minnen.
 O leugen-tael! Hoe menigh-mael
 Komt mijn u laster schelden?
 O schoone schijn! O valsch fenijn!
 Ick moet u hoosheyt melden.

Een buyl gemoedt // mijn quellingh boedt
 Zijn buyl met mijn te upten :
 Maer (Heer) wie lieght // sijn selfs bedrieght ;
 Dies sluyt ick laster buyten.

O ! Opper-Dooght // die 't al be-ooght/
 Dooz-siet / en ken 't dooz-gronden ;
 Die 't goet beloont // en strafheyt thoont
 Die schuldigh wert bevonden.

De leugen suel // ken waerheyt wel
 Een wijl-tijts doen verdoynen
 Dooz balsch verraet // met schoon gelaet ;
 Doch niet bestandigh blijven.

Laet valsche schijn // het hert van mijn
 Heer nimmermeer bedecken :
 Maer laet u knecht // boozt gaen oprecht :
 En wilt mijn hert af-treken.

Dan 't schijn schoon soet // dat dickwils doet
 't Begeerlijck hert behooren :
 Ick denck om 't lest // en kies het best :
 Eeuwigh is veel verlooren.

O Majestejt ! geduldighheyt
 Wilt in mijn herte boegen :
 Mijn wil o Heer ! met u begeer
 Laet danckbaerlijck vernoeegen.

'k Heb u gebeen (niet sonder reen)
 Mijn Godt / en Heer der Heeren :
 Dat ick mijn moecht (so 't u goedt doecht)
 Van dit verdriet af heeren.

So 'k liefden haet: Twist ick verlaet
 Die wpt Lied' is gesproten.
 En heb (dooz nijt) booz Liefde spijt
 (Gelijck ghy weet) genoten.

Du Heer ghy weet // waerom ghy 't deet/
 Dus troost mijn hert / dooz reden/
 Mach 't anders niet. Wech dan verdriet :
 Mijn ziele leeft in vreden.

Nicht achterklap // noch buyt gesnap/
Maer troost u in u lpen:
Wie duldigh lydt // verwintd sijn strijt:
Na lpen komt verblpen.

Nu ghy mijn dreygcht: en zijt gheneygcht
Mijn Lief van mijn te keeren;
Hoe wel 't is waer // het valt my swaer/
Dat weel ghy Heer der Heeren.

Maer ick (door reen) stel my te vreen
Mijn boornemen te derben:
Op dat mijn twist (Lief) werd' gestift
Sal ick mijn Liefde sterben.

Doch daer om niet // dat mijn verdziet
Om u verdziet te lijn;
Maer om dat ghy (na u waerdyp)
Soudt met een liever vzien.

Ich sterf mijn vzeucht: om dat u Zeucht
Gerust nae lust mach leven:
Of dat Me-Vrou // met meerder trou
Liefd's-diensten wert gegeven.

Godt ist getuygh: hoe baeck ick buygh
Met neer-gebogen knienen;
Nu ick niet kan: dat hy u dan
Wil waerdiger verlienen.

Ich heb volbracht // 't geen ick hervoocht
In dienst te presenteren:
Mijn trouwigheyt // werd af-geseydt
Te derben haer hegeeren.

De vrees (door dwangh) heeft my dus langh
Wel vinnigh aen-gestreden/
Met hoop geboedt: Dat u gemoedt
Soud' sachten door gebeden.

Vrees is gestift; Mijn hoop gemist/
Soo 't woorden moet gelooben:
Een woord te straf // mijn oorsaeck gaf
Mijn Liefden wpt te dooben.

Mijn Godt/mijn Heer : Ist u begeet
 D wille moet geschieden :

't Mt-wendighe byer // dat doof ick hier
 Dooz straf van haer gebieden.

Dit is dan nu // booz een adieu :

Dooz een adieu Godinne/
 Dooz alle eer // danck ick u seer

Met hert/met ziel/met sinne.

Adieu mijn hert // mijn troost/ mijn sinert :

Adieu mijn tweede leven/

Adieu mijn Ziel ; Dooz wien ick kniel

Nu ick u moet begeben.

Adieu Matres : Adieu Dooghdes.

Adieu pronck aller Vrouwen :

Is dit mijn loon ? Adieu dan schoon ;

Ick sal op Godt vertrouwen.

O goede Godt ! D neem ick tot

Een leydtman in de baren

Van tegenspoet : Daer mijn gemoedt/

Nu troosteloos moet baren.

Adieu dan Min //verliefde sin/

Adieu mi 's Wereldts lusten :

Adieu mijn vreucht // Adieu geneucht :

Mijn ziele wenscht te rusten.

Adieu booz 't lest // doolt met de rest

Die trouwerdt niet en achten :

Piet in en sien // (eplaes!) met wien

Sp soekien te benachten.

Maer slaen het oogh // slechts na het hoogh

Daer 't al me schijnt gewormen ;

Maer 't oogh dat liegh // en schijn bedrieght

Gelijck het wert bebommen.

Adieu Matres : Adieu Dooghdes.

Adieu pronck aller Vrouwen.

Is dit mijn loon ? Adieu dan schoon ;

Ick sal op Godt vertrouwen.

Lauraes Droom-Liedt.

1.

Laura sat laetst by de Beeck
 Onder 't schauw van Elfen Boomen/
 Sachjes sy in 't water keeck/
 Is daer nae in slaep ghekomen:
 En begost heel soet te droomen/
 Van de liefde / van de Min/
 Slapend' is sy neer ghesegen
 Met haer boesem los gheregen/
 Lagh mijn schoone Welt-godin.

2.

Wijl sy daer alleenigh sat
 Gingh ick by haer neder sitte:
 Mits ick nae haer boesjes vat/
 Roept mijn Laura, wat is ditte?
 Ach! mijn boesem brandt van hitte/
 Hier me sight sy weder neer/
 En begint op nieu te droomen:
 Soje wilt / soo menghje komen:
 Neen / o neen! het krencht mijn eer.

3.

Mits neem ick een handt vol groen/
 't Geen door-mengelt was niet roosen:
 Laura roept / wat wilje doen?
 Ich begin van schaemt te sloosen/
 Daer gaet sy een suchje loosen:
 Valt waer soetjes neer in 't gras/
 Och! ick ben door droom bedrogen
 Riep sy met besloten oogen/
 't Meend / ick sonder Maeghdom was.

Stemme:

Stemme:

Pronckje vande Maeghden.

Dit's gemaect (om ons verblijden)
 Als wy voeren Speelen-Rijden.

Tyter.

O Ozaeck van mijn vzeuchde/
 Is mijn vrand te blussen.
 Spiegel aller Deughden:
 Weygert ghy te kussen?
 Wach ick ondertusschen
 Mijn straffe Galathe
 Met pronckjes / van lonckjes/
 Niet kijcken / jou prijcken?
 Wat doeje dan me?
 Waer toe soo af-keerigh?
 Ken't u niet vermaecken?
 Daer ick soo begeerigh/
 V gebloofde haechen
 Gaerne eens soud' raechen
 Mijn straffe Galathe:
 Wat licht het / s'ontwijchetet/
 Met mynlen / en pruplen/
 Wat doeje doch me?
 Kijcht eens upt u doogen/
 Die ghy met u fluper
 Dicht hebt ober-togen/
 Nu ick met u kuper/
 En hoe langer hoe luper/
 Mijn straffe Galathe:
 Wat bedrijffe? wel kijffe:
 Om lusjes / van kusjes?
 Wat doeje dan me?

Galathe. Tyter sit doch stille/

Wat

Wat beduyt dit quellen ?
 Dese malle grille/
 Die jou 't hooft ontstellen.
 Waer toe al dit lellen ?
 Gaet wech / laet mijn met hze.

Tzter.

Hou troosse: een poosse/
 Weest groentjes / geeft so ~~so~~ /
 So selse weer me.

Hemelsche Bancketjes/
 Supcher soete vleysje.
 Hey ! noch eben netjes
 Soete liebe Mepsje ;
 Troosse noch een reysje/
 Soo laet ich jou met hze ;
 Wat soo fiet / die noo bliet :
 Dooz lusses / van kusses/
 Die sel weer me.

Stemme:

Si tanto gratiosa,

DE soete dertelheden
 (Met schijn van lust) begoochelen de oogen :
 En geven smaekelijchheden
 De Zucht / die dooz die schijn-lust wert bedrogen :
 Men weet nau schier // hoe dat men hier
 Op prachtiger manieren
 Langer de leden // met hobaerdy van kleden
 Wil vercierren.

Men weet niet op wat wijze
 Men trotsheyt wil thoonen in oberdade.
 Men weet niet met wat Spijse
 De leckere Tongh 't herts lusten wil versade :
 Wat mal ghelaet // wat soeter praet/

Onnutte ydelhede/
 Oer in het sijne // den tijdt wil doen berdwijne/
 En besteden.

Bzoodt-dronckenschap wanlatigh/
 Door ongebondenheyt van wufte sinnen
 Gebruyct men nu onmatig:
 De losse Tongh en houdt geen reden binne.
 Neemt oberhand // van het verstand/
 En hold van redens paden:
 Maet warte grille // siet men bzoodt-droncken wille
 Lust versaden.

Siet toe / siet toe in weelde/
 Ach! minst geacht / werd dichwils meest verlooren;
 Het meest verliest / meest teelde
 De grootste smert / ypt het verlies gebaoren.
 Bind niet te seer // 't gulsighe beger
 Aen onversade lusten.
 Dencke waer u ziele // na dooddes wyzed' verniele
 Denckt te rusten.

Een Minnaers Claegh-Liedt.

Stemme:

Si tanto gratiosa.

Natuur door Liefd's vermogen/
 Deed' u mijn hert op-offeren met waerde
 Die door 't licht dijns ooghen
 Veel meer vermoecht / als eenigh schat op Aerde;
 O stercke kracht // o Vrouwe maecht!
 Wie heeftse u gegeven?
 Die schjonhepts soetsel // de welke is het voetsel
 Van mijn leven;

Maer

Maer ach! wat macht mijn baten/
 Nu dat ghy my mijn boedtsel gaet ontrecken;
 Sal ick Vrou Venus laten
 Een Altaer (Lief) met brandend' byer bedecken:
 Op dat ick kniel// mijn droeve Ziel
 Mach offeren de Goden.
 Ick sal mijn herte// dooz onberdiende smerte
 Sellefs dooden.

So ghy niet wilt verkeerren
 Doy-set wzeet / dat ghy hebt dooz genomen/
 Mijn diensten accepteren
 Waer dooz ick soeck mijn Lief by u te komen.
 Eplaci/ och! Wat wil ick doch?
 't Is al moepten verlooren:
 Want mijn Godinne// een ander tot haer Minne
 Heeft verkooren.

Maerom ick droevigh weene
 Met naer ghepeyns verslijt mijn jonge dagen;
 Met suchten en met steene/
 Met droef ghetreur en innerlijck geknagen/
 De duyft're nacht // de meeste klacht
 Bzenght in mijn droeve sinne:
 Dat ghy met lusten // sult by een ander rusten
 O Godinne!

Ick denck bedroeft soo vaecke
 Als ghy niet bzencht u lusten sult genieten;
 En op het soetst' vermaecke/
 Soo sal ick zijn in 't midden mijn's verdzieten;
 En nemen dan// het bedd' / waer an
 Ick dencken sal misinoedigh:
 Dat mijn Godinne// geniet de lust der minne
 Oerbloedigh.

Princes ghy meucht verkiezen
 't Geen in u sin het meeste schijnt te wesen;
 Maer 't meest sult ghy verliesen/
 Mits dien het meest is wyt het minst geresen;

Dat is Godin : Mijn trouwe Min/
 Wiens trou / de trouste herten
 Om u te Eeren // de alder-grootste Heeren
 Wel wil terten.

Stemme :

Sal ick noch langer met heete, &c.

Mijn geest (o Heer) soeck u te loben/
 Tot heyl/ en bzeuchd' van mijn ghemoedt.
 Het Hemels gaet het Aerds te boben :
 Van 't Aerts my 't Hemels walgen doet ;
 Niet met gelaet // maer in der daet.
 Niet in het oogh/ met een bedroggh van schijn/
 Om heyligh voor den Mensch geacht te zyn.
 De glory van een Deughdzaam leben
 Bestaet in 't doen/ maer woorden niet.
 Misdeed' ick pers/ wolt mijn vergeben
 Wat in mijn leben is geschiet.
 Ghy weet het Heer : het doet my seer
 Heb ick te buyten u geboon gegaen/
 't Berouwich hert wilt in genaed' ontsaen.
 Wie is ter Wereldt opt behonden/
 't Zy in wat staet van heyligheyt :
 Die niet gehalten is in sonden/
 Och! Goddelijche Majesteit :
 Dies was u dood // den Mensch van nood/
 Om door u dood te buyen ons van pijn
 Woud ghy (o Godt!) aen 't kruys genagelt zyn.
 Exempel hebt ghy ons gelaten
 Te volgen u boet-stappen nae/
 D lijden ken den Mensch niet baten/
 Ten zy men willigh met u gae ;
 En abstineert // van qua begeert

De wil/het bleesch/en 't ydele gedacht/
 Dooz waer berou/na zielens welbaert tracht.
 O liefde Godts! tot ons gedreben/
 O Vaderlijcke sozgh! tot loon.
 Hebt ghy dooz onse sond' gegeven
 Eenigen geboren Soon;
 Sijn bleesch en bloet // ons schuld' holdoet.
 Sijn bleesch en bloet/tot spijs en dranch/na wensch
 Om te bezypen den verloren Mensch.
 Ghy hebt ons (Heer) gebaent de wegen
 Waer onse Zielen moeten gaen;
 Waer 't eentigh leven wert verkregen/
 Waer alle sonden werden upt-gedaen/
 Dooz rechte Trou // van waer berou/
 Dooz rechte Trou/en af-stand bande sond
 Wert onse ziel bezijdt van doodes wond.

Pastorel.

P *Phylida* onlangs verleden
 (Als de Son quam na beneden,
 Met een Nevelige roock
 Inde groene baren doock,
 Als den avond quam op handen)
 Doolden op de vochte stranden:
 Quam de blonde schoon *Diaer*
 Weder aen den Hemel staen;
 Liet haer tintel-oogen staaren
 Op de bracke Water-baaren:
 Korts daer na soo hoogh getreen
 Dat sy 't Noorder-Bosch bescheen,
 Nae het singen van een Liedtje
 Nam myn *Phylida* een Riedtje.
 Dat sy met haer rechter-hand
 Druckten in het natte zand;

Schreef vier letters met een streeckje,
 Tot bewijs dat sy aen 't Beeckje
 r' Avondt in de Mane-schijn
 Soud' met bloempjes besigh zijn.
 Daer na gingh sy vorder dwalen ;
 Al haer Vee te samen halen ;
 Veele Schaepjes in 't getal
 Hoeden na de luwe stal.
 Al 't gevogelt, al de Boomen,
 Al de Beeckjes, al de stroomen,
 Al de Blaedtjes , al het Wout,
 Al wat sich in 't Bosch verhout
 (Door de stilte) asem sचेpte,
 Niet een Blaedtje dat sich rept.
 't Boschje was vol soete lust,
 't Pluym-gediert in stille rust.
 (Niet een Blaedtje dat men hoorde
 Ritflen aen de groene boorde
 By de lieve ladders-Beeck,
 Daer ick in het Water keeck.
 Daer de Maen haer bleecke stralen
 Van den Hemel neer liet dalen,
 't Beeckje stil en effen lagh
 Datmer niet een rimpel sagh.
 Korts daer nae sach ick de Boomen
 Ritflen inde Water-stroomen,
 Rusfchen hoorden ick de Blaen
 Die daer aen de Linde staen :
 Midts hoord' ick een Tackje breecken ;
 Midts hoord' ick een woordje spreekken ;
 Midts sien ick een licht (dunckt mijn)
 Klaerder als de Mane-schijn,
Phylida (riep ick) wat seghje ?
 Soete beckje, och! waer leghje ?
 Och! wat doeje by de floot ?
 Ick pluck Bloempjes in mijn schoot :

Cloris (riepse) komt hier byme.
Cloris och ! ick schijn te swijme :
 Mits dat ick het soete licht
 Sie van u schoon aengesicht.
 Na dit suchten , na dit karmen,
 Vatten ick haer in mijn armen.
Cloris (seydse) och ! wat raet ?
 Voelt eens hoe mijn hertje slaet.
 Voelt eens hoe mijn leden trillen :
 Wat mach dit beduyen willen ?
Cloris, och ! ick sterf van pijn
 Wilt ghy niet mijn hulper zijn.
 Daer na quam sy tot bedaren
 't Wist niet waer mijn sinnen waren
 Als ick flusjes mijn ontreegh
 (Seydse) doen ick neder zeegh.
Cloris, *Cloris* voelt mijn handen :
 Voelt eens (seydse) hoese branden.
 't Hooghste woort dat quammer uyt :
Cloris, wat of dit beduyt ?
 Soud' dit wel een koortse wesen,
 Die nyt Liefden is geresen ?
Cloris, och ! ick houd' gewis
 Dat het sulcken koorshen is :
 Herders Kindt , oprecht in't minnen,
 Niet geveynst, noch valsch van sinnen,
 Niet gelijk het Steeds gebroet,
 Wispeltuurigh van gemoedt.
 Loos en valsch in Minne-treecken,
 Anders meenen als sy sprecken,
 Anders loven als sy doen,
 't Geen men nimmer soud' vermoen :
 Valsch van herten, schoon voor d'oogen,
 Trotten op haer groot vermogen,
 Proncken op haer weytse pracht,
 Snorcken op haer Adels-dracht:

M I N N E L Y C K E

Op haer af-komst moedigh pralen,
 Op haer Tytels, die sy halen
 Ick en weet niet waer van daen;
 't Is te vreemt om te verstaen.
 't Steeds gebroet is niet met allen:
 't Gaeter altijt op een kallen
 Met een schämper schots verwijt
 Menigh Vryer tot sijn spijt;
 Menigh moet daer 't quellen lyen
 Van sijn Minnen, van sijn vryen,
 Heeft hy wat te hoogh gesien,
 Stracx verwijt 't hem ellickien:
 Is men slechjes in de kleeren,
 Niemand selje trouheyt eeren;
 Pronckje niet met zyde pracht,
 Soo en benjer niet geacht:
 Soud' men daer een Meysjen soecken,
 En niet letten op de Doecken:
 Offe met een kantje sijn
 Net geployt, gesteven zyn.
 Soud' men daer niet nae de Boortjes,
 Na de Strickjes, na de Koortjes
 Kijcken, die daer dick en stijf,
 Proncken aen het Steedsche Lijf:
 Daer en geld geen trou in 't Minnen;
 Maer als Liefde gelt ken winnen,
 Maeckt men stracx een Hylick klaer
 Met het ongelijckste paer:
 Ist mijn selven niet ervaren,
 Als ick in mijn eerste Iaren,
 Als ick in mijn eerste Min
 Stelden op een Meydt mijn sin
 Op een Stee-Meyt trots van Leeden,
 Maer als ick in pracht van Kleeden
 Niet met haer quam over een;
 Heb ick groot verwijt geleen.

't Landt dat kies ick voor de Steden:
 Daer men Minnen mach met vreden;
 Daer men niemant om sijn prachte,
 Maer om sijn getrouheyt acht;
 Harderinnen (rijck van Schaepjes)
 Achten rijck de Harders-knaepjes,
 Die in trouwigheyt van Min
 Dienstigh zyn haer Harderin.
Phylida myn nyt-gelesen,
Phylida walt, die sal 't wesen;
Phylida en Mint geen goedt,
 Als een trou oprecht gemoedt:
 Dat in *Cloris* is te vinde.
Phylida, mijn wel-beminde
 Och! wat doen ick menighmael
 Aen dit Beeckje mijn verhael:
 Hoe dat wy onlangs te samen
 In het Elfen-Boschjen quamen.
 Als ick dichte by een sloot
 Rusten in u lieve schoot.
 Als de nacht begon te naecken,
 Als ick 't Boschje hoorde kraecken,
 Als ick noch denck om die tijt,
 Ben ick duysend-mael verblijt;
 Duysend reysen duysend-malen
 Gaen ick met mijn Schaepjens dwalen,
 Op de plaets, daer ick en ghy
 Pleegden onse vryery:
 't Schijnt dat al de soetste stroomen.
 't Schijnt dat al de groene Boomen,
 't Schijnt dat al het Klaver-gras
 Doe soo blijd' en vrolick was;
 Dat nu al de Pluynde Dieren
 Niet en doen dan tierelieren:
 't Schijnt het gras dat sy geraeckt
 Heeft: myn Schaepjes soeter smaect.

Door 't herdencken heb ick vreughde,
 Door het missen ongeneuchde:
 Dat mijn *Phylida* niet fiet
 Is mijn duysend-mael verdriet.
 Loop ick doolen door de Heyden,
 Loop ick dwalen door de Weyden:
 Waer ick loop, of waer ick ga,
 Nimmer vind' ick *Phylida*:
 't Rechte vonckje van mijn Minne,
 Wech met Steedsche pronck-Goddinne;
 Noyt by *Phylida* en hadt
 Eenigh Juffrouw van de Stadt:
 Trots van Lichaem, schoon van Leden,
 Soet van pract; geen Hoofsche reden
 Sal sy brengen voor den dagh,
 Maer de oude Harders slagh:
 Niet laet-dunckend', niet hovaerdigh,
 Open hartigh, en goet-aerdigh,
 Ongevalscht in al haer reen,
 Minfaem tegen yeder een.
Phylida, als mijn gedachten
 d'Oude vrolickheyt betrachten:
 Die wy dan soo hier en daer
 Dickwils hadden met malkaer.
 Denck ick om het vrolick speelen,
 Om het singen, om het queelen,
 Om dat De untjen, om dat Liedt
 Dat ick neuryden op mijn Riedt;
 Als wy Kransjes gingen vlechten;
 Als wy na de oude Rechten,
 Na de wijze van het Landt
 Hadden d'Harders Mey geplant,
 d'Harderinnen Kransjes boden
 d'Harders aen den dans te noden:
 Phylida om *Clovis* docht:
 Heeft haer Kransje mijn gebrocht;

Waer meed' ick ten danffe quam,
 Daer ick *Phylida* vernam,
 Die mijn handen grypen dorst,
 Drucktens' aen haer slijcker borst,
 Of sy daer meed' seggen wou,
 Dit's getuyge van mijn Trou ;
 Waer by op dat selfde pas
 Noch een Steedsche Vryer was,
 Die u daer van Lof bewees,
 Jae ten Hemel hoogh toe prees :
 Is men hier soo rondt van aert,
 Is men hier soo lief en waert,
 Als men trou bemindt (seyt hy)
 Wech dan Steedsche veynsery,
 Nae dit seggen, seyde hy mijn :
 'k Segh dat sy geluckigh zijn
 Die haer nieuwers anders mee
 En bekomm'ren als het Vee,
 Die oprechte trouwe Min
 Thoonen aen een Herderin.
 Onlangs heb ick in de Stadt
 Liefde tot een Meyt gehad,
 Die ick vry een langen tijt
 Oprecht (seyde hy) heb gevrijt :
 Maer door loose veynsery
 Thoondens' haer geneyght tot my,
 Tot dat sy van mijn verstonde
 Al myn wensch, en al myn grondt ;
 Neffens dien noch so veel meer
 Dat sy toe-liet mijn begeer ;
 Soo veel lust en vrygheyd,
 Die nu niet en dient geseyd.
 Och! hoe vreemt sicheen dat voor mijn ;
 Souden soo de Juffrouws zijn,
 Docht ick dickmaels in mijn sin :
 Lof zy dan een Herderin.

Wat zyn sulcke Meyfjes doch ?
 't Zijn Serpenten vol bedrogh ;
 Jae wat sal ick seggen meer :
 Moorderinnen van de Eer.
 Doch dat ick dit varen liet,
 Want die saeck en raectt my niet ;
 Maer kies voor een prachtigh Huys
 Een oprechte Herders-kluys.
Phylida, ick kies de wol
 Van u vette Lammers bol :
 Voor de Zijd', die 't Lichaem deekt
 Dat met schanden is bevelekt.

Wist mijn soete *Phylida*
 Dat ick hier dus eenigh stae,
 ('k Weet soo wis, of ick het sagh)
 Sy quam daed'lick voor den dagh
 Sy quam daed'lick hier in 't groen,
 Om haer tierigh Vee te voen.
 Wist sy dat ick hier dus zat ;
 Om haer af-zijn droefheyt hadt.
 Wist sy dat ick met geweent
 Hier dus doolen gingh alleen ;
 Wist sy dat ick menigh-reys
 Om haer soete by-zijn peys :
 Wist sy dat ick met geklagh
 Hier gae doolen dach aen dach :
 Wist sy dat ick op myn Veel
 Daegh'lijcx droeve deuntjes speel.
 Wist sy dat ick met myn Riet,
 Met myn Fluytje by de Vliet
 Neury, al de voysjes jongh
 Dien ick lest-mael met haer songh.
 Wist sy, als ick hier wat eet,
 Dat ick nimmer soete beet,
 Nimmermeer een dronckje doe
 Of ick wensch 't haer hallef toe :

Heb ick een versnaperingh
 Van het een oft ander dingh ;
 Wist sy hoe dat ick dan stae :
 Och ! hadt dit myn *Phylida*.
 Wist sy hoe ick trou, en graegh,
 's Morgens voor den dou, en daegh,
 Dicht ontrent haer wooningh blyf :
 Als ick eerft het Vee uyt dryf
 Al myn Schaepjes blyven staen,
 Willen qualick verder gaen.
 Wist sy hoe myn hertje jaeght :
 Wist sy hoe het myn behaeght :
 Dat sy al de Steedsche pracht
 Min als niet met allen acht :
 Dat sy voor een kantigh Kap,
 Voor een weytse Doeck, of Slap,
 Kiest een Krans van Roosjes soet
 Om haer geele stroyen Hoet.
 Wist myn *Phylida* dat ick
 Thien-mael in een oogenblick,
 Thien-mael in een korten tyt
 Ben bedroeft, en weer verblyt.
 Wist sy hoe ick op het Zand
 Van de Duynen, van de strand,
 Twee, of driemael alle daegh
 Om het droeve af-zyn klaegh.
 Dickmaels klim ick 't hooghste top
 Van de zand'ge Duynen op :
 Maer ick sie om heyn d noch veer
 (*Phylida*) u nimmermeer.
 Dickmael denck ick in myn sin,
Phylida myn Herderin :
 Wist ghy wat ick om u ly,
 'k Weet ghy quaemt terstont by my ;
 Doch ist nu niet *Phylida*.
 Soo geschied' het eens daer nae :

Of het mocht zyn dat ghy waert
 Met een sieckt' of Koorts beswaert,
 En dat u de sieckt op 't Bedt
 Om te komen hier belet.
 Och! het leyt myn op de Leen.
 Icken ben niet eer te vreen,
 Icken ben niet eer geruft
 Voor ick daer van ben bewuft;
 En het valt my in met pijn
 Dat het sulcken dingh sal zyn.
 Is het soo: wat gaet mijn an?
Phylida, ick sterve dan.
 Om te weten seeckerheyt,
 Om te weten vast bescheyt:
 Sal ick spoedigh heene vlien,
 Of het so zy, gaen besien.

*De Geest des Vrientschaps is gelijk
 een Goude Keeten.*

Wanneer de Gheest mijn dwongh mijn vrientschap te
 verbijne
 Wat schakels zijnder doe gestrengelt aen de mijne?
 't Zijn Schakels, wiens waerdy de geest meer als het goudt
 (Hoe hoogh het is van waerd) in hooger waerden houdt:
 Wiens pracht, wiens schat, wiens glans mijn eygen wel-beha-
 gen
 Bequamer niet en weet als in het hert te dragen.
 In 't hert. Waerom in 't hert? Om dat ick soude toonen
 Dat vrientschap niet in 't oogh, maer in het hert moet
 wonen:
 Dat is, dat men voor 't oogh niet thoone schoon gelaet,
 Maer in 't af-wesen, rechte vrientschap metter daet.

Jaer-Liedt.

Stemme :

Wanneer ick slaep.

D Wael-siecke mensch die selfs u selben vleydt!
 Dies pd'le hoop (in wellust) u berleydt
 Als verkeerde waen // doolt op vremde paen/
 Als de lust betracht // werelts eer / oft macht
 Als de lust betracht de sonden/
 Houdt ghy u aen hoop gebonden.

Verbloeckte hoop / daer sond' op wert gebout.
 Ellendigh mensch die op sond's hoop vertrouut :
 Beter hoop heeft hy // die de heerschappy/
 Die des wellust's macht // niet soo seer en acht/
 Als de hoop / op 's Hemels vrechde
 Dooz 't geloof / in liefd' / en deucht e.

Geboren mensch : Godt Hemels Majesteit/
 Bloot / arm / hout in snoode doerckens leyt ;
 Niet met grooter waert // Komt Godt op der Aert/
 Niet met staet / en lof // in Dalley's oft Hof/
 Maer in kleynheyt / om te leeren
 Dat wy 't kleyn met hem begeeren.

Legh af / legh af dijn grootsheyt / dijn begeert
 O wael-siecke mensch van uwe dolingh keert/
 Blijft wyf sond's gebaer // in het Nieuwe Jaer/
 Thoont God's Soon de Wont // van u boose sondt/
 Neemt voorz u in deucht te groepe/
 Yvert om in Liefd' te bloeyen.

*Cypriaens Minne-Klacht.**Aen*

Rosemond.

V Liet heen droebe suchjes
 Pae mijn Rosemont, wiens hertje bzant (eylaes!) van
 soete minne/
 Venus ulme bzuchjes/
 Wortelt ghy in't hert van mijn berliesde liebe moorderinne
 Droebe traentjes macht ick u mengen in haer bloedt/
 Rosemond' ick weet// mijn smert/mijn leet/
 Beweeghden u gemoedt.
 Maer wat ist o Goden/
 Oft ick klachjes / traentjes / suchjes offer aen mijn Rose-
 monde.
 Ghy (dooz u geboden)
 Hebt haer in de Min met trouw belosten waerdigher ver-
 bonde:
 Vlieght ten Hemel droebige suchjes / tuyght aen de Gooen/
 Dat ick om de Min// van mijn Goddin
 Moet sterben dupsent doon.
 Ach! hoe ken ick leven?
 Als ick (Rosemond') bedenck hae ghy in lussjes van de
 minne/
 Sult ten offer geben/
 Lipjes/ Borstjes/ Hertje/ Zieltje/ jae u selfs Wertsch Go-
 dinne/
 Droebe gedachjes sullen mijn tuygen wat u geschiet/
 Liebe minne breucht // de lent mijn's jeucht
 Moet smoooren in verdriet.

Op't

Op 't af-wesen van mijn ghe-
liefde Vriendt.

Schatert / queelt met soete vzeucht/
 En geneucht/
 Soet ghebogelt / plupinde Dieren :
 Drijft de droebe fantasie
 Wat uyt my/
 Door u vzeelijck tierelieren.
 Huppelt / springht / en schatert uyt
 Soet gefluyt :
 Om mijn fantastijcke sinnen
 (Door het heugelijck gequeel/
 Van u keel)
 Met vermaeck te oberwinnen.
 Nu ick hier het Wout alleen
 Gae betreen/
 Loopen mijn gedachten speelen/
 Daer de eensaemhepdt (mijn Vriendt)
 My in bindt/
 Hoe de tijt mijn vzeuchd' ken steelen.
 Dat hy eenigh mijn verdzucht/
 En ontrucht
 Al mijn vzeucht / mijn lust / mijn leben.
 Wreeder strafhepdt (snelle tijt)
 't Wijn der spijt
 Soude ghy nimmer kennen geben.
 Hier den een / en daer den aer/
 Van maikaer
 Afgesondert en bescheyde/
 D' Eene wijcht / den ander bliet/
 Waerom niet
 In 't herrecken met ons beyde ?
 Dies klaegh ick mijn ongeluck
 Met veel dzucht/

Rupffchend' Beeckjen/water-stroomen ;
 Doch ver soet het wederom/

Nu ick kom
 Ruften by u Wijcker-boomen.

Bzalt Apollo aen de Bron/
 Met u Son/
 Moedicht het gediert om singen.

Laet de fackel van u licht/
 Met sijn schicht

Door de groene Telgen dringen.
 Beechjes/ Boompjes / Bloempjes mee/
 Tierigh Dee

Heugelijck om aen te schouwen :
 Cuyght doch eens/ hoe komt het by

Dat ghy my
 Neught mijn soetste brenghet onthouwen.

Had ick hier/die ick sou vaech
 Het vermaech

Van u brenghde gaf te kennen :
 By soud' sien dat in de daet/

Weer bestaet/
 Als ick opt beschreef met Pennen.

Noyt heb ick soo seer geroemt
 Van 't gebloemt/

Van't geboomt/ of Wijcker-beecken/
 Als de tijt nu metter daet

Blijcken laet ;
 Daer ick eenfaem upt moet spreekken.

Al de quellingh/ al de smert
 Van mijn hert/

Al de stuere/ suere blagen/
 Die ick om u af-zijn ly/

Sullen my
 (Tot ick u weer sie) doen klagen.

Schouw' ick met mijn oogen aen
 Al de blaen

Die de Wycker telgen cieren ;
 Will'gen tachtjes / die beloncht /
 En bepronckt
 Werden op soo veel manieren.
 Al u liebe lusten zijn
 Soet booz mijn ;
 Doch mijn breuchde zo ontsieesen :
 Om dat ick mijn brundt daer van
 Piet en kan
 Eenigh breuchde mede-deelen.
 Of deelt Leyden soeter krupt
 (Denck ick) upt :
 't Zo van kroos / oft Dioletten ?
 Of ist om dat daer een Waeght
 Die u haeght /
 Men de Vliet haer neder setten.
 Lust u Leyden aen de Vliet :
 Daerom liet
 Ghy mijn wijcken. Ick u scheidde ;
 Scheidde booz een korten tijt /
 Tot profijt
 Van u liebe sinn'lijckheyde.

Jaer-Liedt.

Stemme :

O Zaligh Heyligh Bethlehem.

O Mensch ! vernieut in 't Nieuwe-Jaer :
 Legh af / leggh af het pack der sonden.
 Na Bethlem keert ; begeeft u daer ;
 De Sone Godts Mensch wert bebonden.
 Waerom een Mensch ? Een teder Kind ?
 Waerom soo arremlijck gebooren ?

E

Om

Om dat sijn Godtheydt ons beemint/
En dooz sijn Menscheyt heeft verhooren.

Maerom so naecht/ so blood/so houd/
In 't Schuurtje by de stomme Beesten ?
Om dat sijn Menscheyd leeren soude
Verfmaden/ dat hier schijnt het meeste.

Dat's Rijckdom/ Eer/ Wellust en Pracht/
Staet / Goude Kroonen/ rijck bepercet ;

Om datse Godt de Heer kleyn acht/
Sent hy sijn Soon naecht in de Werelt.

Als een onnosel Lam of kindt ;
Sachtinnigh/ en heel goedertieren ;
Die ons van alle last ontbindt/
Soo wy hem als ons Heyland vieren.

Vernieuwot in 't nieu / o Mensch ! 't is tijt.
Ep ! opent u verblinde oogen :

Denckt wie hier is/ en wie ghy zijt ;
't Is langh genoegh u selfs bedrogen.

't Is langh genoegh gewzoet in 't slijck /
In 't buyle slijck van uwe sonden :
Geen Gout/ geen Gelt/ en maecht ons rijck/
Dies blijft aen 't Werelts niet verbonden.

Godts Soon komt naecht in arremoed
Hier op dit droebigh Dal der tranen :

Tot af-stand van de oberbloed
De sotten Menschen te vermanen.

Hy wil dat wy ons offerhand
Sijn Godtheydt sullen komen bieden :

Hy wil dat onse herte brand
In liefd' tot Godt / de Wereld blieden.

En thoonen Schat van ware deught/
Goetmoedigheyt vooz alle saecken/

Om in het Nieuwe Jaer met vzeucht
Ong Ziel in Gode te vermaecken.

SONNET.

HEt herte wreede Stael vermurrwt door het vyer;
 Maer 't herde hert mijn's Liefd's en is niet te bewegen;
 Wat diensten ick haer doe, noch is het niet te degen.
 Cupido stoockt niet meer, u vlam versmacht my schier.
 Pluytmige Vogeltjes, schrilt uyt met naer getier
 Een droeve galm, die 't geboomde Bosch door-klatert;
 Staect al u vrolijkheyd; en droeve Deuntjes schatert
 Om mijnent wil, in plaets van soet getierelier.
 Ghy Veld-Goddinnetjes die 't vrolijk Bosch bewoont;
 Ey! vraeght mijn Nimphje eens als sy haer hier verthoont;
 Wat oorfaeck dat sy heeft mijn diensten te versmaden?
 En so sy vraeght, waerom dat ghy dus treurigh zijt?
 Seght dat haer strafheyd u van mijnent wege spijt;
 Om dat sy al te trots mijn weygert haer genade.

Stemme :

Periocta, die met trage stroomen, &c.

GRucella, die gekroonde teepels tooght/
 Waer door de Lent uld's Leucht is op-gequeecht;
 Als ghy de Dorsten van u Moeder sooght/
 Men wiens volmaeckte schoonheyt niet ontbreect:
 Heeft u Natuur met graeghten soo begaest/
 Dat schoonheyt heeft u dorsten selfs gelaest.
 Ha! schoone/ die met u verweent gelaet
 (Door heug bestier) mijn hoele borst ontsoncht;
 Als ghy de glans van u bruyt oogghens slaet
 Op mijn / en my eens lodderlijck toe loncht:
 Dan denck ick/ ach! wat of de Nimph verweecht/
 Dat sy mijn tot haer tergend' locht/ en trecht?

Maer als ick mijn dan weer te recht bedenck/
 En dat de breez mijn krancke hoop bestrijt:
 Dunct my dat ick mijn hert in tranen dzenck/
 Om dat ick denck/Goddin/ ghy beynsend' zyt.
 Depnst niet booz mijn/ die 't beynsen niet verstaet:
 Ist dat ghy 't meent/ u meeningh blijcken laet.

So sal ick u (Goddin) met alle deucht
 Doen blijcken/dat ick niet ter Werelt acht
 Soo aengenaem als uwe jonge Jeucht/
 Wiens Lenten bloeyt stadigh in mijn gedacht.
 Ghy soud boozwaer/ bevinden mijn (Goddin)
 (Trou in u dienst / standvastigh door de Min.

Minne die ick tot mijn bewinde draegh/
 Maer sonder hoop / (eplaes!) van weder-min.
 Beweeeght ghy niet door 't klagen dat ick klaegh ?
 Hoe of ick dus teghen mijn selven bin ?
 Dat ick bemin/die/die mijn Min versmaect/
 En niet en meent het gheen sp blijcken laet.

Stemme:

Schoonste Nymphje in het Wout, &c.

Die de Werelt wel in-siet
 Sp is niet/
 Als een woeste Zee vol baren.
 Ach! de Wereld is een klip/
 Die het Schip
 Na de duyst're grondt doet baren.
 't Schip gelijk ick by de Mensch
 Die sijn wensch
 Gaet in 's Wereldts lust gebuycken.
 's Werelds wellust is de klip
 Die het Schip
 Na de duyst're grondt doet duycken.

't Prijc

't P'rijckel dat sijn ziele wond
 Is de sond.
 Sonde zijn de woeste baren.
 Rijckdom is haer ebb' / en bloet /
 Die 't gemoedt
 Met haer golven hoimt beswaren.
 Hoe verkeerlijck is den Mensch
 In sijn wensch?
 Soeckit op Aerden 's Werelds lusten ;
 Maer de wisse doot ons leert :
 Het verkeert
 Als de Ziele soeckit te rusten.
 Hemels Prins / gunt my alleen
 Te betreen
 Wegen / die my mogen leyden
 (Dooz 't geselschap van de Deucht)
 Na de vrecht
 Van des Hemels eentwijzheyde.

i' Samen-gesangh.

Tuffchen LAURA ende TYTER.

Stemme :

Van Catryntje



Laura.

WAs ick een Coninginne
 Hier op der Aerd' :
 Soud' ghy my dan u Minne
 Wel achten waerd?
 Soud' ghy my dan wel willen/ seggh Tyter?

Croutwe

- Tyter.* Trouwe min heeft sulcken kracht :
 Dat sy Hoogheydt niet en acht.
 Waerder is mijn u persoon
 Als Coninckryck / of Keysers Kroon.
- Laura.* 2. Tyter het zijne maer practjes/
 Ick achtse niet.
Tyter. Laura, d' Eysen blaetjes/
 Die ghy hier siet
 Ritfelend' aen de Telghjes / getuygent.
- Laura.* Tyter, swijght. Ey ! swijght doch stil :
 Laura weet niet hoese wil.
- Tyter.* Set u liebe Laura neer :
 En boet met Tyter u begeer.
- Laura.* 3. Ick weet niet of het sou boegen.
Tyter. Och ! jae 't mijn Lief.
Laura. Dat ick dooz mijn vernoegeen
 D' maectaten een dief :
 Wat soud' men dan seggen / seggh Tyter ?
- Tyter.* Laura , schoone Veld-Godin :
 Tyter sal dooz trouwe min
 D' verlaten nimmermeer ;
 Dus draeght geen sozge dooz u Cer.
- Laura.* 4. Tyter, of het dan faelde :
 Wat ginger mijn an ?
- Tyter.* Offer den Hemel daelde /
 't Geen niet zijn kan.
 Dus Laura laet byz varen u sozge.
- Laura.* Tyter, och ! ick ben begaen.
Tyter. Laura laet het sozgen staen/
 En boet met Tyter u begeer :
 Die sozgh sal dragen dooz u Cer.

Stemme:

Hansje sneed, het Koorn, &c.

I Ch gae soo haecht // tot mijn vermaecht
 Aen 't Beeckje by de Linde ;
 En dat alleen ; Om dat ick meen
 Mijn Nimphje daer te vinde.
 't Geberght en top // dat klim ick op/
 En gae door het Boffchage/
 Waer Echo melt // en mijn bertelt
 Soo menigh byperage.
 Doch 't is verdoet // als 't ooght niet siet
 Waer hert en ziel nae haechen/
 Dat is het schoon // van u persoon
 En rood gebloude haechen.
 O lipjes teer // vermogen meer
 Als Phoebi gulde stralen.
 Dewyl Me-vrou // des Hemels dou
 Komt op u lipjes dalen.
 Ach! Verderin // mocht ick mijn Min
 Eens door u lipjes bluffen/
 Een klepne saecht // is mijn vermaecht
 Mijn Nimphjen eens te kuffen.

Minne-Klacht.

A Ch! blinde Bengel/
 Waerom mijn gewont ?
 Midts ick mijn Engel/
 Sonder weer-min vondt :
 Ep! kleene loyede minne-Goodje ep! martelt mijn gheen
 meer :
 Ach! ach! u Dijtjens doen mijn hartje seer.
 Ick boel u bouchjes
 In mijn borst geprent/

Daer

Haer soete lonckjes
 Van mijn afschewent ;
 Ach ! over schoone Herte-boepster / hoor u ick neder kniel /
 Steelt ghy mijn hertje / waerom niet mijn Ziel.
 Aerdtische Godinne
 Hemel van mijn hert /
 Son van mijn minne
 Doedster van mijn smert :
 Hoe meughje soo mijn minne loonen / ach ! al te weeden
 Drou ?
 't Hert smelt in traentjes / en de Ziel in rou.
 Ey ! slaentwe suchjes
 (Sluypt haer boesem in)
 Offert de bzychjes
 Van mijn trouwe min :
 Zietse / wilje van mijn scheidten / uyt liefde gaen ter doot ?
 So stort met traentjes u in mijn liefd's schoot.

Sonnet.

C Laeght, treurt, endroevigh weent Veld-Goden, die in 't
 Wout
 (Als heerschers van het Bosch, waer suyv're Beeckjens stroo-
 men)

Hier dus langh hebt gewacht : op hoop dat ick soud' komen
 By 't Beekje, daer ghy mijn Godin verthoonen sout.

Rust Veld-Goddinnetjes, ey ! u gelaten houdt.
 Ick bid (geen moeyten doet) wilt uwe gunsten staken :
 Nae tijts gelegentheyt sal ick myn vaerdigh maken.

Ach ! stort nu tranen uyt en 't groene gras bedout.
 Barst uyt bedroefde stem : op dat mijn Nymph mach hooren
 Al het verdriet dat my dus schielick komt te vooren :

Evlaes ! door 't bisligh weer van de Noord-Oofte Wind,
 Koud, guur, en wreed van aert ; wiens buyen my beletten
 (Door bulderende kracht) myn Zeyltjes op te setten ;
 Maer wachten doet, tot tijd beter bequaemheyd vind.

Danck-Rijmpje :

Aen den Scherp-sinnigen Rijmer

Sr. CORNELIS VLACK.

El is u hert / u gunst/
 U gaven en u kunst/
 U kloecke stijl van schryven ;
 Vlack is de wegh te treen
 Tot kloecke schynderheen ;
 In soete tijt bedrijven.
 't Scherpsinnigh eel vernuft
 Mijn swacke geest verbluft ;
 Door reden aen gedreven :
 Dat gunst aen my bethoont
 Van u / van my geloont/
 Behoort sulcks weer te geben.
 Maer Celherts pronck is (Vlack)
 Maecten mijn geest te swack
 Met sulcke pronck te cieren.
 Ich offer / soo ich ken ;
 Want meer ich schuldigh ken :
 Komt Nymphjes blecht Laurieren.
 Laurier / tot sijn waerdij/
 Als danckbaerheyt voor my/
 Door Lof aen my betoefsen :
 Ich danckbaerheyt bethoon/
 Dat ick u vrientschay loon/
 Dit vrientschay is geresen.
 Dit vrientschay / en upt gunst :
 Cel is u hert / u kunst/
 U kloecke geest bedrijven ;
 Door vrientschay onbekent

Ghy meerder waerdigh bent
 Als ick soud' kunnen schryben.
 Dit weynigh neemt in danck/
 Scheem had my in bedwanck
 Om u met meer te loonen.
 Ver schoont 't geen vyzndtschap doet
 Mijn salingh neemt in't goet/
 'k Most danckbaerheyt bechoonen.

Stemme :

Schoonste Nymphje in het Wout, &c.

Och! wat pozd mijn jonger hert // tot de smert :
 Die mijn menigh-mael komt plagen.
 Hooge Goden (hoe dus wreedt?) 't is mijn leedt.
 Waerom hebt ghy mijn ontzagen

d' Afgodt? die mijn hert en sin // door de Min
 Heeft geboept aen sijn begeeren :
 Vlucht / nu dat ick ben gereet // om sijn leet
 In hermaeck te doen verkeeren.

Ach! bedroefde Geult / en tijt : Wat een spijt
 Choont ghy nu aen my / door 't schepden.
 Waerom buyten Liefd's-besteck // in 't vertreck
 Liebe Lief niet met ons beyden?

Daer ick met mijn hert en sin // u bemin/
 En beminnen sal als eygen.
 Hoop en vrees die voeren strijd // tot de tijt
 Het geluck tot ons wil nepgen.

So ick 's nachts (door 't slapen) koom // in een droom/
 d' Oude wreughden my in-beelde ;

Ja ick schijn met soete lust // in mijn rust
 Zwemmend' in een Zee van weelde.

En ick roep met luyder stem // dan nae hem
 't Schijnt een Echo weer te roepen :
 Mocht ick van mijn liebe mond // die mijn wond
 Steel-wijs nou een kuffe snoepen.

Coridon

Coridon, en Amarillis.

t'Samen-fangh.

- Coridon.* **A** Marillis, ach! waer heen/
 Mijn waerde Simph / blucht niet ey! blijft
 een wepnigh staen.
 Soo 't u wil is / spoeydt u treen/
 Schoon Herderin / na 't hoelste van de Lomn're-
 blaen /
 Ick mijn Deel // ghy u keel/
 O soete bzeucht // pronck van de Jechht
 Is Amarillis door hare deucht.
 Soete snickjes // lief gequeel/
 Schoon Amarillis, blaest ghy upt u liebe monde.
Amar. En de stichjes // die u Deel
 Soo soetjes (Coridon) mijn graghe lussies jont/
 Zijn heel schoon // door de thoon
 Die ghy verstaet // als ghy de maet
 Speelende met utoe haeten slaet.
Coridon. Soeter soethept // isser niet/
 Als daer mijn Deel vermenght is met u liebe stem.
 Wat in 't bloed leyt // dat versclijet/
 En snackt met graeghte nae u sangh vol pit / en
 klem:
 Aerdigh die // u geswier
 Is (soete Meeydt) // vol geestighheyt.
Amar. Coridon wijght / het is gebleyt.

Liefdens hoop, en vreefe.

Ick talaegh / ick traur / ick quijn/
 Ick wentel in geneucht/

Mijn

Mijn blijdschap teelt mijn pijn/
 Mijn droefheyt weder bzeucht/
 Om dat de liefde mishaeght
 De ober-brave Maeght/
 Die ick min / die ick miuen/
 Die ick bley / die ick dien/
 Met hert / ziel / en gemoedt/
 Die sp met hoop van gunsten boedt.

2.

Met droefheyt ick bedienck
 Dat Rosemond' haer beynst/
 Door 't ionckende gewenck
 't Gedacht weer blijdschap peynst/
 Dat sp van herten meent
 't Geen 't weesen my verleent ;
 Maer wat ist? ach! ghy mist
 Tijdt en stontd // Rosemond
 Te smeecken om haer gunst/
 En soete minnens tober-kunst.

3.

O goude Lockjes blond/
 En schoon gekrulde haer/
 Krult (o mijn Rosemond')
 Als of het Gout-draet waer/
 Mijn overschoon Princes/
 Ziels keurige Dooghdes/
 Die ick acht / die ick eer/
 Die ick wensch met begeer/
 Waerom ontseght ghy (schoon)
 Mijn gaben (u lief) aengeboon?

4.

Mijn trouwe dienst / als schat
 Ick offer aen 't Altaer
 Daer menigh Minnaer badt/
 Boots ick al klagend' naer :
 Na klagende 't hert weent

Dat

Dat ghy my gunst verleent/
 Die te min// (o Goddin/)
 My bechoont // sal geloont
 Werden brave Maeght/
 Na dat u eygen lust behaeght.

Stemme :

De Engelsche Fortuyn.

Lest als ick quam / Gedreven door de Min ;
 't Geen ick betram / Speelt my noch in den sin :
 Van breuchd hercast / Ick een Godinne sagh/
 d'Hand onder 't hooft / Vol fantasie lagh.

Dooz Mede-ly / Gedwongen om te gaen/
 Cradt icker by / En sprach dees Juffrou aen :
 Dooghdes mijn 's hert: Wat isser dat u quelt/
 En u niet smect / 't Gedacht soo seer ontstelt ?

Haer wijse tongh (Met reden gefondeert)
 Wijselijck dwongh / Mijn sinnen oberheert
 Te staechen 't gheen / Cupido in mijn bracht ;
 Dies haer geweent / Is oorzacch van mijn klacht.
 's Werelts geneucht (Hoe schoon bermoint niet schijn)
 Kent voor mijn Jeught / Anders als droefhepd zijn?
 't Schijn-schoon gelaet / En soete lust bereydt ;
 Maer in der daedt / Ist niet als bitterhepd.

Bitter (sepd' sp) Schijnt my al 't Werelds soet
 Eensaem voor my / Te leven sal 't gemoedt/
 Met hert en sin / Na-speuren: om dat mijn
 De soete Min / Niet ken als bitter zijn

Wat tegenhept / De sotte Min verblindt/
 De Jeught op-leyd : Men dagelijchs bevindt.
 Soet is 't begin ; Maer als men is gepaert
 Maccht ons de min / 't Gemoed niet sorggh beswaert.
 Ghy doolt Juffrou : Want ramp en ongebal/

De Liefde trou/ Dooz goet op-nemen sal :
 Soo een te teer/ Te swaerlijck wert belast :
 Twee vermogen meer ; Dat spreek-woort dat gaet vast.
 Eensaem te zijn/ 't Gedacht met zorgen quelt ;
 Dzoeshypt en pijn/ De eensaemheyt verselt.
 Is men gepaert/ En balt het soet of suur
 Hier op der Aerd: Men klaeght het sijn portuur.
 Wie klaeght men't / als men eensaem is belaeen ?
 Men bught den hals/ De oogen vol getraen ;
 't Gekropt gemoedt/ Biggelt met tranen uyt ;
 Maer wat men doet/ 't Loopt soo langh dat het stuyt.
 Maer als de Min/ Dooz trouwighepds verbondt/
 Bzenght zorgen in/ Geluckigh tijdt en stontd :
 Daer men soo mint (Hoe wel met sorggh belaeen)
 Die so begint / Sal 't selden qualijck gaen.

Geboorten-Vermaninghs

Sonnet.

A Y! Goddelijck geslacht, ghy drie-mael drie Godinnen :
 Neyght uwe goede gunst tot dit myn soet bedrijs,
 Terwyl ick aen mijn Vrund (uyt goede vrundschap) schrijf.
 O! mocht ick, als ick wensch, ick soud' wat vreemd's beginnē.
 Nu dan, daer komt my yets dwerrelen door de sinnen:
 Ick hoor een soet gejuygh. Ick hoor een bly gelagh.
 U Zalen zyn vol vreucht (ô Goon) op desen dagh.
 Soo, soo, dat is myn lief, uyt vrund'lijcke minne,
 Schenckt, plenght met milde gunst, het Sap van Hypocreen.
 Ha! Goden, dat myn hert en sinnen blydschap wanen.
 En 's Hemels Zalen, op-gevult met alle vreucht
 Laet blydschap barsten uyt Bataeffche jongen jeucht
 Laet ons gaen desen Helds geboorten-dagh vermanen.

Minne

Minne-Klacht.

Stemme:

Van Doelands Lachrimæ.

Klaegh/ doogen klaegh/ tughyt mijn verdzieten
 Dooz tranens blieten:
 Nemloose Ziel/ (ontlast u borst)
 Van 't geen sp tozst/
 Van 't geen sp tozst / en steed's moet dragen:
 Wat doch? liefd's plagen:
 Vlucht Ziel / mi Rosemond my haect/
 Ja gantsch verlaet.

Laet ick mijn selven
 Een rust-plaets delben/
 Daer mijn lichaem leydt/
 Ziel-loos/ ach!
 Op dat mach
 Met gheklach
 Oder een mijn sterref-dach
 Recht beweenen: mits men sach
 Mijn ter doot bereydt.

Midts ick beminde
 En niet kost vinde
 't Geen de minne socht:
 Min socht vrechd
 Vrechd liefd's deucht/
 Deucht geneucht/
 Een geneucht/ Die 't al verheucht/
 't Geen ghy (lief) upt liefd' verneucht/
 Maer noch niet volbroecht:
 Dies ick mijn wil gaen beropen
 Om af te schepen;
 Schepen van mijn Rosemonde,

Die ick sonder weer-min handt:
 Adieu minneloose minne
 Aerdsche Godinne
 Liefde leydt u slaef ter doot
 Mocht mijn graf-ste zijn u schoot.

Stemme:

Om een die ick bemin, leef ick in rouwe.

B Erst bracke traentjes uyt
 Met snelle stroomen/
 Doet mijn gewenschte Blypt
 eens by my komen/
 Ach! Venus, (dooz u macht) doet haer verschijne/
 Op dat sy eent-mael siet
 't Onlydelijck verdziet
 't Geen mijn van haer geschiet/
 Om wien ick quijne.

Ep! laet mijn bracke dou
 Het hert eens raecke/
 Het hert van die Juffrou
 Die mijn doet braecke
 In bittere treurigheyt getraen/en klachten:
 Of soo het niet mach zijn/
 Dat sy haer boeght by mijn/
 Soo stiert (o Godt) Jupijn
 In haer gedachten.

De volle overbloedt
 Van al de plagen/
 Die ick in mijn gemoedt
 Om haer moet dragen:
 Ep! hoert een traentjen aen de roode tijjes
 Beemt (Jupijn) tot een Boog
 De kleene Cupido,

En sprenckte dan alsoo
Tot op haer lipjes.

Dan daer tot op haer hert/
Dat sy mach proebe
De ober-groote smert
Dan mijn bedroebe :
Bedroeft uyt min/ en dat om haer af-wesen.
't Af-wesen is booz mijn
In 't hert een sware pijn/
't Sp-wesens Medicijn
Kan 't al genesen.

Stemme :

Fortuyn eylaes! bedroeft.

Ach! liefde-loose Maegt/ wiens geest te slapen streckt/
Pu dat de byzonne nacht het Aerdtrijck ober-deckt ;
Pu 't pluytmigh bet (gespreekt) sijn Juffrou wil ontsaen/
Wom ick hier booz u deur/ en booz u Venster staen :

O minneloose Ziel/ geboelt geen Liefdens byant/
De straeltjes die de Waen schiet op u Ledicant
Getuygen my (eylaes!) u geesse sonder lust/
O hartje sonder min/ mijn Zieltje sonder rust.

O rusteloose Ziel/ o Ziel vol soete Min/
Hoe joocht / en haecht ghy na de gunst van die Godin :
Die leyder/ die Godin/ die sonder minne leeft/
Die 't lichaem/ 't bedt alleen/ en niet haer minnaer geeft.

Het tintelende licht van d'held'ze Mane-schijn
Bewijst hoe gunstigh sy my wil in 't minne zyn/
Ick sie/ maer meld doch niet/ ach! Venus wat ick doe :
Daer zigt sy neer in 't Bed/ en dect haer Wozsjes toe.

Daer sien ick ach! wat doch! haer blancke Wozsjes ront/
Daer sien ick, wat noch meer! haer roo korale mond/
Die sien ick door een spleet/ van het gebozsten glas/
Ach! dat ick dese nacht by haer gebannen was.

Maer

Maer 't derheit doet mij hert nu wenschen om de doot/
 Of met een bly onthael te rusten in u schoot :
 U schoot die al mijn vzencht besloten heeft / Juffrou/
 Indien ick mocht/ denekt by hoe garen dat ick sou.

Stemme :

Weet yemandt beter saus.

1.

WEl eer had ick by my/ Godinne booz genomen
 Te roepen u booz 't recht / daer Cypria gebiet :
 Booz de ober sware straf/ die mijn is op-gekomen/
 En d'onberdiende pijn die my van u geschiet.

2.

De stralen uwa's gesicht die in den Hemel proncken/
 Van 't hooge booz-hoofst wit/ die hebben 't hert gewont/
 Dat zijn u ooghjens / en u ladderlijke loncken/
 Die branden mijn het hert/ ach ! schoone Rosemond.

3.

Ik ben booz 't aensien (Lief) van u gebloofde wangen/
 Ontsteecken inde brandt/ in soete brand van min ;
 U ooghjens hebben my geklupstert/ en gebangen/
 U lonckjens branden in mijn boesem/ Wertsch Godin.

4.

Wanneer ick hoorn booz 't recht / sal dit de bzage wese/
 (Ten aensien dat mijn lust uyt u haer oorzprongh nam/
 Die ghy (te woedelijck) houdt tusschen hoop/ en vreeses/
 En of de schult by my / of eerst by u toe quam.

5.

Indien men bonnis strijckt dat ick de schult moet bza-
 gen/
 Ach! Boeselige Nymph/ dit sal mijn antwoort zijn ;
 De oorzsaech is mijn Lief / de schult is mijn behagen/
 Wat straffe dat haer lust laet komen over mijn.

Veldt-gesangh.

Melt Linnre Bloempjes / die u groene Beemden
 ciert ;
 Tught stomme Beekjes door u soet ghemurmureer ;
 Pluymige Vogeltes / tiereliert /
 Zephyre buycht de Telghjes door u koele winden neer /
 En sprept de tackjes van het dicht beboomde Wout /
 d' Een door d' ander // van malkander :
 Om sien of daer mijn Nymph haer niet verborzen houdt.
 Klapt lieve beekjes / door het blieten van u stroom /
 En! koele winden / drijft de bladers ruysschend' voort.
 Hoe zijt ghy in u loopen soo loom ?
 Of rust mijn Nymphje wat in u gras-rijcke oort ?
 Ach! neen. Waer bind' ich dan de boedster van mijn Min?
 Liebe Tackjes // zijt mijn Brackjes.
 En! Beekjes stroomt noch berder Boschwaert in.
 Wat let u golfjes / Christalijne borrens- bliet :
 Dat uwe stroompjes sijn righ blietend' niet en gaen ?
 Darnense nu niet schommelen siet
 Al ruysschend' op en neder / maer treurend' stille staen ?
 En dat u sup're stroompjes trubligh zijn bermenght?
 Soo ich waene // doen 't mijn traene /
 Die 't hert door d' oogen in u klare Borne plenght.
 Ha! Keur-Dozsinne / om u ist dat mijn gesucht
 En haer uwe klachten zijn bekent de hooge Goon :
 Om dat ghy te wzebeligh van mijn bliucht /
 Soo zijn mijn klachten aen de Goden mijne Boon :
 Om te getuygen haer mijn onberdiende sinert
 Die door d' oogen // uw's neemooogen /
 Wt de Borren- bliet van mijn bedroefde hert.
 Hoe ken het herte datter in een lichaem woont /
 Doch blijven onbeweeght ? aensende dat een helt /
 Sijn tranen tot getuygen u thoont :

Hoe 't hert upt liefde/om sijn Lief sijdt liefd's gewelt/
 Om dat ick mi (Godin) niet derf onderstaen
 D te spreekken // u te smeekken/
 Moet ick in dese brandt stil-swijgende vergaen.

Stemme: Als 't begint.

W At mach ick mijn // Vertrouwen op de schijn
 Die immers liecht // En menigh Mensch bedrieght:
 Is mijn Godin // Depusend' niet schijn haer Min-
 Beberustheydt dan // Ick minner schuwen kan.
 Ist soo? Ep wat! Qualijck geloof ick dat :
 Ick hebt hoorwaer // Verbonden noyt in haer.
 Nochtans het is // Derseecker en gewis :
 Schijn mijn gunst verleent; Maer 't hert een ander meent/
 Want men verstaet (Waer dat men komt of gaet)
 Wompelen geluyt : Dat Meyssen is de Bruyt.
 Dan denck ick vaeck : Ach! wat een vaecken saeck/
 En wat een sinert // Is dit vooz mijn jonck hert.

Stemme:

Wanneer ick slaep.

R Ist upt den slaep. Rijst op Aurora soet/
 Op dat u komt de nacht verdwijnen doet ;
 Slaet u Paerden aen // dwinght de blecke Maen
 Dat sy voort vertreckt // en den dagh op-wecht/
 Nae wiens komste dat ick haecke ;
 O dagh ! O lichten dagh ! wilt naecke.
 Steeckt upt u hooft des Hemels hooge top
 O gulde Son ! En sluyt u Salen op.
 Seght dat Flora komt // plucken het gebloomt.
 Sendt de Pymphjes upt // om Laurieren kruyt/

Om 't Lauriere kruyt te binden :

Ick sal mijn Lief een Kranse binden.

Met kroosjes rood/ en Bloempjes soet door-breyd/

Waer op den Dau noch vers en suiver leyd/

Die hier neer-gestort // uyt den Hemel wort

Op dit groene Lof // daer ick pluchte of

Bloempjens schoon / die ick vast hechte

Aen een Kranse / dat ick vlichte.

Het Schaepjen teer/ gaet weyden door het gras :

't Hardertje wou hy by sijn Schaepje was.

't Kuyge Geptje teer // loopt vast heen en weer ;

Wint het spitste tou // van 't geberchte op :

't Loopt heen en meer deur alle hoeken

Om sijn weder-paer te soeken.

Den Harder soet / met sijne Harderin

De lust voldeedt/ van sijn vol-wenschte Min :

Leggen mond aen mond // in den morgen-stond

Als de Schaepjes gaen // hare lust verfaen

In de klaver-rijcke dalen/

Als de gulde Son komt stralen.

Stemme :

Phyllis quam Phylander tegen.

Door 't verloopen van de tijden
keert de droefheyt weer in vrecht :

Rosemond, het droehigh liiden

Dat ick leed om u Jucht ;

Door een soete Minne-brand/

Slaen ick willigh van der hand.

Phyllis was het eerste bonckje

't Welck mijn jonge borst onestack

Wanneer een lieff'lijck lonckje

Wt hare ooghyes brack/

Op-gepantcht van de natuur
 Met een tintelend' gegluur.
 Met twee purpur-roode kroosjes
 Bloeyden 't snee-mit haecke-bel/
 Scijaint-root hermengde bloosjes/
 Die ick niet vergeten sel/
 Stonden als een prouch ten rchoon
 On u witte wangetjes schoon.
 Phyllis, als ick mijn gedachjes
 Op ons oude Minne boe/
 Snd' ick wel dursent lachjes
 O liebe oogghes toe :
 Dat sy sien de vriendelijchheit
 Die daer in mijn hertje leyt.
 't Oude sal een nieu verwecken :
 Phyllis blecht een kroosfe-brans :
 Laet my ten dienst verstrecken
 Te leyden aen den dans/
 Phyllis aen Amyntas hant/
 Die niet brencht de Mepe plant.
 Dooz de vracht van kroosfche zpe
 Wies ick mi een Bocre-pp/
 Dooz de Steedse prouchkerpe
 De heurige waerdy
 Van de Kroosjes / van 't gebloemt/
 Daer een Harderin op roemt.

Stemme :

Wackere voerjes, &c.

E Plaes ! wat dwinght mijn swack ghemoedt
 Tot tranens-bloedt ?
 Wat port mijn hertje tot getweent ?
 Wat droebe plagen // doen my dus klagen ?
 't Is huyten reën :

F 4

Dat

Dat ghy (dooz 't af-zijn) mijn bedroeft/
 Soo langh vertoeft
 Eplaes! wat isser in de weegh?
 Waer toe dat ick come // ick ben vol schrouwe/
 't En is geen deegh.

Steed's komt my droebigh in de sin
 De soete Min/
 Die ghy en ick (met soet vermaeck)
 Van liebe luffes // en soete kuffes
 Gebuychten vaeck.

Het schijnt een Engels soete aert
 My 't hert beswaert:
 Om dat hem daer verborzen hout
 Die ick mijn leven (dooz 't ober-geben)
 Heb toe-vertrout.

Wanneer / wanneer sal 't doch eens zijn
 Dat sy by mijn
 Hem neder stellen sal te rust:
 Verbiedigh groeten // en vrolijck boeten
 Mijn liebe lust.

Cupido thoont u gunst aen mijn;
 Ontslaet van pijn
 Mijn herte / dat soo vaeck bedroeft
 Dooz Liefd's toe-neygen // Om dat mijn eygen
 Soo langh vertoeft.

Stemme: Als 't begint.

I.
O Mlanghs geleden/ eer dat de Son
 Van 's Hemels-top sijn gulde stralen
 Liet ober 't bochtigh Werdrich dalen:
 Sagh ick mijn beminde Galathée
 Komen drijben met haer Dee
 Van de koutwe dooze strand/
 Barchoets dooz 't natte zand/

Na de heyden/om te weyden
Hare Schaepjes/ na 't begraefde Land.

2. Ick gingh haer grooten/ en so mijn weer;
Maer wat ick deed 't was al verlooren/
Ick kost haer tot geen Min behooren.

Galathea, hoe dus straf
Macher niet een kussen af?
Daer ick (Harderin) wel eer
V bedoude Lipjes teer
Na mijn lusten/dichmaels kusten;
Sal dat nu niet eens geschieden weer?

3. Wat sal ick segge; Coridon beynst;
Men mach u woorden niet vertrouwen/
Noch on geen Minnaers klachten bouwen.

Galathea, dat was 't niet:
Soo ghy Coridon recht besiet/
Sult van al de Harders ghy
Geen getrouwer sien als my:
V te Eeren/ na begeeren/
V te Eeren Dinngh/ na u waerdyn.

4. Kijcht na mijn Schaepjes/ kijcht nae mijn Dee/
Kijcht na mijn Klaber-rjelic weyde/
Die sullen wesen voor ons beyde.

Coridon 't gheen ghy mijn biet
Sal int minste my behooren niet;
Lieber een knaepje na mijn sin/
En een Schaepje byf ses min.
Ach! u scheyen/ doet mijn scheyen/
Daert wel te weeden Harderin.

Liefdens-Strijdt.

Tuffchen een IONGMAN ende DOCHTER.

Stemme:

Vaert wel Scepters, &c.

Hier hoorn ick vooz u deur/ Goddin/ dooz hoop ge-
ben/

Pu dat de stille nacht de bruyne Herd' bedeckt;

Pu dat een peder sich tot rusten gaet begeben/

Begeef ick mijn ter plaets daer mijn u schoonheydt treckt.

Waecht op/ Goddin/ waecht op/ ey! staecht u sluyrn'-
righ slapen;

Ontsluyt de hemelen/ daer u ooghjes binnen zijn/

Dooghjes/ die (eplaes!) tot quelligh zijn geschapen:

Geschapen tot verdziet/ vooz niemand/ dan vooz mijn.

Waer meed' heb ick verdient de strafheydt ende plaghjen

Die ick (Godin) dooz u af-keertighheydt geniet?

Hoe lastigh valt het mijn/ dat ghy na u behagen

Een Pijl van strafheydt in mijn reere boesem schiet.

Doet op/ Juffrou/ doet op/ de vensters van u ooggen:

Goddin/ ey! kijckt eens wyt/ sie wie hier buyten staet.

Ontfoncht u hoele borst dan gantsch dooz geen medoogen/

Dat ick dus eenigh hier ga doolen achter straet?

Gae waren vooz u deur/ met blachtige gebeden

Waer ick de steenen meed' hebwege tot gelveen;

Die spraekeloos/ (eplaes!) getuyzen de droefhed en

Die ick om uwent wil tot dus langh heb geleen.

Hoe menighmael/ Goddin/ heb ick wel vooz genomen

Te knielen vooz de Godtheit van u ooggens glans;

Maer ach! so dra ick sie een ander by u komen

So gaen ick deur/ en denck; hier is vooz mijn geen kans.

Hoe

Hoe menigh reys sien ick u lieffelijck lief hoofsen
 Als ick herby u deur by avond (Lief) kom gaen:
 Het bloedt stijght my nae 't hoost/ en doet my schaem-root
 blaesen

Als ick u sien omhelft/ vaeck by een ander staen.

Soo gaen ick hopeloos mijn ongeluck beweenen/
 Alwaer 't hertrouwen mijn/ door re'en/ te bidden stelt:
 Dat u Godt (o Goddin!) wil waerdiger verleenen
 Tot meerder droefheyt van/ mijn/ al te droeben hest.

Stemme:

Wech derteloose Min, &c.

VV **E**-buldert woeste Wint
 In 't Poorden eerst begint
 D' strafheyt/ door bedwangh/
 Vertoest niet langh:
 Delwyl dat ick in 't Schip der Min
 Te varen meen na mijn Goddin.
 Ick set mijn zepl in top/
 Op! Poorde-wind weyt op/
 En blaest met ulve monde
 Mijn zepltes rondt:
 Op dat ghy door ulve gunsten mijn
 Doet t'avondt by mijn Liesje zijn.
 Cupido siet te roer
 Van 't Scheepje dat ick voer:
 By siet het door de Min
 Na mijn Goddin/
 En schiet voor wyt een Pijltje ras/
 Het welleck zijn sal mijn Compas.
 Wat sien ick Venus kindt?
 Wy krijgen tegen windt.
 Wel hoe of die noch wil?

t'Wagt

't Woort oock stark stil;
 D' schoot en gaert haert bey strack aen;
 Wy moeten eens laberen gaen.
 Wel dit halt groot verdziet:
 Labereen ken me niet/
 Het schijnt my schier een droomt:
 't Is tegen stroom:
 Cupido legt het roer aen sy;
 Ick strejck het zepl: kom roepen wy.
 Neen/laet het zepl by staen/
 Door stroom weer omme gaen;
 Het sal zijn tegen wint/
 Wat ghy begint:
 Dat is te seggen: oock sult ghy
 Geen luck hebben in wyery.
 Wendt dan het Scheepjen om/
 Op dat ick weder kom
 Ter plaets / waer door haer straf/
 Ick my begaf;
 Waer ick (door 't derben haer's gesicht)
 Van droeve quellings ben verlicht.

Stemme.

Si cest pour mon pucelage.

TYter gingh onlangs bernepen
 In het kriecken van den dagh;
 Daer sijn droeve Laura lagh/
 Sach d'onnossele Schaepjes wepen;
 Die bekommert met de Min
 Waren van haer Derderin.
 Laura droevigh van gedachten
 Doeden vast op het verdziet/
 Hoe dat TYter haer verliet;
 Sprack in 't end' met droeve klachten:

Tyter ontrou/ ghy mijn dient
 Nu u hert een ander mient.

Berft genaude tranens-beecken
 Tot mijn droeve oogghjens uyt :
 Stormme traentjes maecht geluyt.
 Vange suchjes / kost ghy spzecken/
 Tot ghetuyge / dat mijn hert
 Om mijn Tyter lijdt heel smert.

Ach! eplaes! 't is al verlooren/
 Ceere Schaepjes / treurt van rou
 Tyter is sijn Lief ontrou/
 Tyter die en wil niet hooren
 Na de klachten van mijn Min/
 Daer ick soo bedroeft om bin.

Tyter, Tyter, stelt u ooren
 Nae de stemme van mijn klacht :
 Doet het geen ick heb betracht.
 Tyter sien ick niet behooren
 (Dooz mijn trouwe Minnie-smert)
 Versteende Herders hert ?

Kien mijn klagen u niet deeren ?
 Soo beweeght dan dooz de bliet
 Die ick uyt mijn oogen giet/
 Siet mijn hert in druck uyt-teeren/
 Om dat Laura voelt de pijn
 Tyter van u weedt af-zijn.

Tyter mocht ick niet u doolen
 Dooz 't geberghte / Bosch en Dal/
 Ick verliet mijn klachten al ;
 't Geen mijn hertje draeght verhoolen
 Soud' ick brengen aen den dagh
 Soo ick eens mijn Tyter sagh.

Maer dewijl 't gesicht moet verben
 Tyter, daer ick soo om sucht.
 Tyter, die van Laura blucht :
 Tyter, ach ! Gedenckt te serven.

Tyter, ach! wat ist mijn pijn/
Tyter, sonder u te zijn.

Stemme :

Om een die ick bemin, &c.

Mijn soete Silvia
Ontsluyp u deure/
En laet mijn u gena
Doch eens gebeure :
Daerom ick hoor u stozt al mijn gebeden
Ick bid u siet eens aen/
De sterretjes vergaen/
En scheid den ban de Maen/
Dol treurigheden.

Den Hemel is bekleedt
Met rou-gewade/
D'Herb' die u slaef betreedt
Treurt om sijn schade/
De Goddelijcke glans van Lunaes ooggen
Is met veel Wolcken swert ;
Alsoo is oock mijn hert
Met onberdiende smert
Lief oertogen.

Daerom kijckt ghy niet uyt ?
Ay! seght Godinne/
En hoor na mijn geluyt/
Maer blijfster binne ;
Eplaes ! 't gesicht getuyghet mijn uwte lufftes :
Ach sie dat ghy u tijt
Met soete Min verlijt.
Hoe Silvia ghy vlijt/
Met dupsent lufftes/
Is wonder dat de Maen
Niet ken gedooogen

De luycken op te slaen
 Van hare oogen :
 Op dat de duyfterheyt my soud' onthouwen
 Het licht / om niet te sien/
 My gheen verdriet sou schjen/
 Soo ried sy mijn te blien
 Sonder 't aenschouwen.
 Wie datter by u stond/
 Die na sijn lusten
 Dood Corale mond/
 Soo soetjes kusten/
 Dat ick het huyten deur by na kost hooren.
 Ick docht / ô Silvia !
 Niet een reys waer ick sta/
 Of kijckt mijn doch eens na
 Mijn upt-berhooren.
 Maer neen ; 't mocht al niet zijn/
 't Mocht niet gebeuren/
 D Coridon vol pijn
 Gingh droevigh treuren/
 En boeden sijn gedacht met veel gepeynsen.
 En ick dacht in het endt/
 O Silvia ! wie heut
 D listigh beynsen ?

Stemme :

Si tanto gratiosa,

I.

C Upido Godt der Minne
 D wijlen woedt mijn jonger hert dooz-wonde ;
 Ick bidd' u / o Godinne !
 Maecht mijn gemoedt van slaverij onthonde :

De wijf

De wijl u kracht // heeft sulcke macht
 Dat machteloos ick swerbe:
 Mits ick Me-brouwe // u nimmer mach aenschouwen
 Maer moet derbe.

2.

D ooghjes / die als sterren
 Mijn brandend' hertje brandende door-stralen/
 Doen mijn in Liefd' verwerten/
 Ja in de Liefde dwaalende vierdwalen ;
 Zoo dat ick zweef // ick sterf / ick leef /
 De Ziel is mijn ontblagen.
 Hebt ghy u dorsten // wt wreede Cygers borsten
 (Lief) gesogen.

3.

Dat ghy dus obstinatigh
 Van mijn (Lief) blucht / kan u gemoedt dat lijden ?
 Ick bid Princes zijt matigh
 In straf gebruikht medogingh t' allen tijden ;
 Ncht gelt / noch goet / noch hooge moedt /
 Noch 's Werelds-pracht / noch prale :
 Want een ontweeter // kan hoogh-moedt smijten neder /
 En doen dalen.

4.

Adieu Princesse moedigh
 Mijn danckbaerheyt laet ick u tot getupge ;
 En bloept in Liefd' boozspoedigh :
 Adieu Matres / met danckbaerheyt ick burge ;
 Ick wensch ghy meucht // elders met vrecht
 D Liefde Lief besteden :
 Want ick hebijne // twaelf in een dozijne
 Dindmet heden.

Gedenckt te sterven.

E Y N D E.

en *84717*